

پناهگاه مسلمان

[حصن المسلم من أذكار الكتاب والسنة]

مؤلف:

سعید بن علی بن وهف القحطانی

مترجم:

دکتر یونس یزدان پرست

مراجعة و تصحیح:

اسحاق دبیری رحمه الله

© وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد، ١٤٢٧هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

القحطاني، سعيد بن علي

حصن المسلم. / سعيد بن علي القحطاني - الرياض، ١٤٢٧هـ

٢١×١٤سم

ردمك: ٩٩٦٠-٢٩-٥٥٢-٤

(النص باللغة الفارسية)

١- الأدعية والأوراد أ. العنوان

١٤٢٧ / ٤٦٨١

ديوي: ٩٣، ٢١٢

شناسنامه كتاب

نام كتاب:	پناهگاه مسلمان
مؤلف:	سعيد بن علي بن وهف القحطاني
مترجم:	دکتر یونس یزدان پرست
سال چاپ:	١٣٩٣ هـ. ش / ١٤٣٦ هـ. ق
آدرس ایمیل:	contact@mowahedin.com

www.aqeedeh.com

www.islamhouse.com

www.sadaiislam.com

www.videofarsi.com

www.islamtxt.net

www.mowahedin.com

سایت های مفید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

تقدیم.....	۹
مقدمه مترجم.....	۱۲
مقدمه مؤلف.....	۱۴
فضیلت ذکر.....	۱۶
اذکار هنگام بیدار شدن از خواب.....	۲۱
دعای پوشیدن لباس.....	۲۴
دعای پوشیدن لباس نو.....	۲۵
دعا برای کسی که لباس نو پوشیده است.....	۲۵
دعای هنگام در آوردن لباس.....	۲۶
دعای هنگام داخل شدن به توالت.....	۲۶
دعای هنگام خارج شدن از توالت.....	۲۶
ذکر قبل از وضو.....	۲۶
ذکر بعد از اتمام وضو.....	۲۷
ذکر هنگام خارج شدن از منزل.....	۲۸

- ۲۸ ذکر هنگام داخل شدن به منزل
- ۲۹ دعای رفتن به مسجد
- ۳۰ دعای داخل شدن به مسجد
- ۳۱ دعای خارج شدن از مسجد
- ۳۱ اذکار اذان
- ۳۳ دعاهاى بعد از تکبیر تحریمه و قبل از فاتحه (دعاهاى استفتاح)
- ۳۷ دعای رکوع
- ۳۸ دعای هنگام بر خاستن از رکوع
- ۳۹ دعای سجده
- ۴۱ دعای نشستن بین در میان دو سجده
- ۴۱ «۲۱» دعاهاى سجده ی تلاوت
- ۴۲ تشهّد
- ۴۲ درود بر رسول الله ﷺ بعد از تشهّد
- ۴۳ دعای بعد از تشهّد آخر و قبل از سلام
- ۴۸ اذکار بعد از سلام نماز
- ۵۲ دعای نماز استخاره
- ۵۴ اذکار صبح و شب
- ۶۴ اذکار خواب
- ۷۱ دعای هنگام غلتیدن از پهلو به پهلو در شب

- دعای موقع هول و هراس و پریشانی هنگام خواب ۷۱
- اعمالی که پس از دیدن رؤیا یا خواب بد باید انجام گیرد ۷۲
- دعای قنوت در نماز وتر ۷۳
- ذکر پس از سلام نماز وتر ۷۵
- دعای هنگام غم و اندوه ۷۵
- دعا به هنگام مشقت ۷۶
- دعای هنگام روبرو شدن با دشمن یا صاحب قدرت ۷۷
- دعای کسی که از ظلم فرمانروا می ترسد ۷۸
- دعای علیه دشمن ۷۹
- دعای کسی که از گروهی می ترسد ۸۰
- دعای کسی که در ایمان دچار شک و وسوسه شده است ۸۰
- دعا برای ادای قرض و بدهی ۸۱
- دعای وسوسه در نماز و قرائت قرآن ۸۲
- دعا برای انجام کار مشکل ۸۲
- آنچه که مرکب گناه باید بگوید و انجام دهد ۸۲
- دعای طرد شیطان و وسوسه هایش ۸۳
- دعای هنگام حادثه ناگوار و یا شکست در کار ۸۴
- تبریک به کسی که صاحب فرزند شده و جواب آن ۸۴
- دعا برای محافظت فرزند ۸۵

- دعا برای مریض هنگام عیادتش ۸۵
- فضیلت عیادت مریض ۸۶
- دعای مریضی که از زندگی ناامید شده ۸۶
- تلقین لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به شخص در حال احتضار ۸۷
- دعای انسان مصیبت زده ۸۸
- دعای بعد از خروج روح و بستن چشمان میت ۸۸
- دعا برای میت در نماز جنازه ۸۸
- دعا در نماز میت برای کودک ۹۰
- دعای تسلیت گفتن ۹۲
- دعا هنگام نهادن میت در قبر ۹۲
- دعای بعد از دفن میت ۹۳
- دعای زیارت قبور ۹۳
- دعا هنگام وزیدن باد ۹۴
- دعای موقع رعد و برق ۹۴
- دعای طلب باران ۹۵
- دعای هنگام باریدن باران ۹۶
- ذکر پس از باریدن باران ۹۶
- دعا هنگام باران زیاد ۹۶
- دعای رؤیت هلال (ماه نو) ۹۶

- ۹۷ دعای هنگام افطار کردن
- ۹۷ دعای قبل از خوردن غذا
- ۹۸ دعای پایان غذا
- ۹۹ دعای مهمان برای میزبان
- ۹۹ دعا برای کسی که به ما آب دهد یا قصد آب دادن داشته باشد
- ۹۹ دعای روزه‌دار برای خانواده‌ای که نزد آنان افطار کند
- ۱۰۰ دعای روزه‌دار که بر سفره حاضر شود و نخورد
- ۱۰۰ اگر شخصی به روزه‌دار دشنام داد یا اهانت کرد بگوید:
- ۱۰۰ دعای دیدن میوه تازه
- ۱۰۱ دعای عطسه و آداب آن
- ۱۰۱ جواب کافری که عطسه زند و خدا را ستایش کند
- ۱۰۱ دعای تبریک ازدواج
- ۱۰۱ دعای کسی که ازدواج میکند و شتر یا وسیله‌ای می‌خرد
- ۱۰۲ دعای قبل از همبستری با همسر
- ۱۰۲ دعای هنگام خشم
- ۱۰۲ دعای دیدن شخصی که مبتلا به مصیبت باشد
- ۱۰۳ دعای مجلس
- ۱۰۳ دعای کفاره مجلس
- ۱۰۴ جواب کسی که بگوید: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ

- دعا برای کسی که به تو نیکی کرده است ۱۰۴
- اعمالی که باعث نجات شرّ دجال می شوند ۱۰۴
- دعا برای کسی که می گوید: اِنِّیْ اُحِبُّکَ فِی اللّهِ: (تو را بخاطر خدا دوست دارم) ۱۰۵
- دعا برای کسی که مالش را به تو پیشنهاد کند ۱۰۵
- دعا هنگام پرداخت بدهی، برای طلبکار ۱۰۵
- دعای ترس از شرک ۱۰۶
- دعا برای کسی که بگوید: بَارِکَ اللّهُ فِیکَ ۱۰۶
- دعای بدفالی ۱۰۶
- دعا سوار شدن بر مرکب ۱۰۷
- دعای سفر ۱۰۸
- دعای ورود به روستا یا شهر ۱۰۹
- دعای ورود به بازار ۱۰۹
- دعا در موقعی که مرکب دچار مشکل شود ۱۱۰
- دعای مسافر برای مقیم ۱۱۰
- دعای مقیم برای مسافر ۱۱۰
- تکبیر و تسبیح در مسافرت ۱۱۱
- دعای مسافر در هنگام سحر ۱۱۱
- دعای مسافر در موقع توقف بر جایی ۱۱۲
- ذکر بازگشت از سفر ۱۱۲

- ۱۱۳ ذکر هنگام شنیدن خبر خوشایند و ناخوشایند
- ۱۱۳ فضیلت درود فرستادن بر رسول الله ﷺ
- ۱۱۵ رواج دادن سلام
- ۱۱۶ جواب دادن به سلام شخص کافر
- ۱۱۶ دعا هنگام شنیدن آواز خروس و صدای الاغ
- ۱۱۷ «۱۱۱» دعا هنگام شنیدن پارس سگها در شب
- ۱۱۷ دعا برای کسی که به او دشنام داده‌ای
- ۱۱۷ آنچه را که مسلمان هنگام مدح مسلمان دیگری بگوید
- ۱۱۸ آنچه که مسلمان هنگام مدح شدنش بگوید
- ۱۱۸ لبیک گفتن مُحَرَّم در حج یا عمره
- ۱۱۹ تکبیر گفتن هنگام رسیدن به حجر الأسود
- ۱۱۹ دعای بین رکن الیمانی و حجر الأسود
- ۱۲۰ دعای توقف بر صفا و مروه
- ۱۲۱ دعای روز عرفه
- ۱۲۱ ذکر در مشعر الحرام
- ۱۲۲ تکبیر، هنگام رمی جمرات با هر سنگریزه
- ۱۲۲ دعای تعجّب و امور خوشحال کننده
- ۱۲۳ هنگام دریافت خبر خوشحال کننده چه باید کرد
- ۱۲۳ آنچه هنگام احساس درد گفته میشود

- دعای کسی که از چشم زخم خود به دیگران بترسد ۱۲۳
- آنچه هنگام ترس گفته شود ۱۲۴
- آنچه هنگام ذبح قربانی گفته شود ۱۲۴
- دعایی که برای رفع کید و مکر شیاطین خوانده می شود ۱۲۴
- توبه و استغفار ۱۲۵
- فضلیت تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ۱۲۷
- شیوه تسبیح گفتن رسول الله ﷺ ۱۳۱
- چند عمل خیر و نیک ۱۳۱

ناظر علمی و فنی: مجموعه موحدین

contact@mowahedin.com

آدرس ایمیل:

www.mowahedin.com

بسم الله الرحمن الرحيم

تقديم

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ [إِغَافِر: ٦٠].

«پروردگار شما می فرماید: مرا بخوانید، تا دعای شما را اجابت نمایم، کسانی که از عبادت من تکبر می ورزند به زودی با ذلت و خواری وارد دوزخ می شوند»

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ [البقرة: ١٨٦].

«هنگامی که بندگانم از تو درباره من سؤال کنند بگو: من نزدیکم، و دعای دعاکننده را هنگامی که مرا می خواند اجابت می کنم، بنابراین باید بندگان من دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان آورند تا راه خود را بیابند و به مقصد برسند».

رسول الله ﷺ می فرماید: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ» (دعا همان عبادت است). [أبو داود ٧٨/٢، الترمذي ٢١١/٥، ابن ماجه ١٢٥٨/٢]. و نیز خداوند متعال می فرماید: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ «و پروردگارتان می فرماید: مرا بخوانید تا دعای شما را اجابت کنم».

و آنحضرت ﷺ می فرماید: «إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَجِی مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرْدَهُمَا صِفْرًا.» [أبو داود ۷۸/۲، الترمذی ۵۵۷/۵، ابن ماجه ۱۲۷۱/۲.]

«براستی که پروردگار پربرکت و والامقام شما دارای حیات و صاحب کرم است، و هنگامی که بنده‌اش دستهایش را بسویش بلند نماید، از بنده خود شرم می کند که دستهایش را خالی برگرداند».

و آنحضرت ﷺ فرمود: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو اللَّهَ بِدَعْوَةٍ لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إمَّا أَنْ تُعَجَّلَ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدَّخِرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا، قَالُوا: إِذَا نُكْثِرُ، قَالَ: «اللَّهُ أَكْثَرُ» [الترمذی ۵/۶۲، و ۵۶۶، أحمد ۱۸/۳].

«هر مسلمانی دعایی کند که در آن دعا به گناه و گسستن پیوند خویشاوندی نباشد، خداوند یکی از سه چیز را به او می دهد: یا هر چه زودتر در دنیا خواسته‌اش به او عطا می شود، و یا آن را برای آخرتش اندوخته می کند، و یا در مقابل آن دعا، شری را از او دور می کند، گفتند: پس ما زیاد دعا می کنیم آنحضرت ﷺ فرمودند: فضل خدا از دعای شما زیادتر است».

پس هر مسلمانی که به دنبال راه نجات است باید که فقط و فقط پیرو آن چه خدا و رسولش ﷺ آورده اند باشد و اجازه ندهد چه خود و چه کسی دیگر (هرکسی که خواهد باشد) چیزی به دین خدا بیفزاید، یا از آن کم کند. بنابراین طالب حق و دوستدار سنت پیامبر ﷺ هیچ کاری انجام نمی دهد جز آن که خدا و رسول خدا ﷺ به آن امر

فرموده باشند. و اینجاست که علما و دانشمندان اسلامی می‌گویند: «العباداتُ توقیفیَّةٌ» بدین معنا: حدود عبادتها را خداوند تعیین فرموده است و هیچ انسانی حق دخالت در آنها را ندارد.

کتاب حاضر از کتاب‌های موفق‌آمیز است که تا بحال بیش از «۳۰» نوبت به چاپ رسیده است و به بیش از «۲۰» زبان ترجمه شده است، که یکی از این زبان‌ها زبان فارسی است که شما برادران و خواهران گرامی آن را مشاهده می‌کنید، امید است بتوانید با مطالعه و حفظ دعا‌های روزمره این کتاب نفیس خود را از شیطان و وسوسه های او محفوظ و مصون بدارید.

اسحاق بن عبدالله دبیری

ریاض: ۱۵/ذی‌قعدة/۱۴۲۵هـ ق

۶/ دی‌ماه/۱۳۸۳هـ ش

مقدمه مترجم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿آتَقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِءِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِيهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٢﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٦﴾

اما بعد،

این کتاب بیانی مستقیم از مناجات اشرف مخلوقات ﷺ با ربِّ مخلوقات ﷻ می‌باشد. بدون شک دعا‌های پیامبر ﷺ از جامعیت کامل و خاص و سلامتی زیاد و نیز از منزلت و جایگاه خاصی برخوردارند، بدین خاطر ایشان ﷺ بر تکرار آنها مواظبت داشته و حتی در مواردی بر آموزش آنها به اصحابش ﷺ تأکید زیادی کرده‌اند و آنها نیز در حفظ و عمل بدانها حریص بوده و آن را به قسمتی از زندگی خود تبدیل کرده‌اند. این اذکار و دعاها نمادی متین در ارتباط با خداوند ﷻ در احوال و اوقات مختلف‌اند که بنده مؤمن در پناه آنها تالوؤ ایمان را در آسمان وجود خود خواهد دید و با دلی سرشار از ایمان و یاد خداوند خارِ اضطراب از عمق جان کنده و آرامش با عطر

جاودانه از راه می‌رسد.

در این کتاب سعی بر آن بوده تا این اذکار از زوایای مختلف زندگی پیامبر عظیم الشان ﷺ انتخاب شوند و این اذکار در واقع پناهگاهی امن و راستین از شیاطین انس و جن و تفکرات سقیم و راه‌های کج و ناهموار و ناهمگون و ناگوار و نادرست و ناروا می‌باشند و با دلبستگی و همراهی با این دعاها و اذکار، انسان علاوه بر اینکه ثواب زیاد و مقام خاص در دنیا و عقبی شاملش می‌گردد، بلکه باعث می‌شود انسان تابع محض خداوند ﷻ شود و خود را محتاج مطلق رحمت وی بداند تا در پرتو آن در مسیر رشد و شکوفائی قرار گیرد و هدف از آفرینش خود که فقط عبادت و بندگی برای خداوند ﷻ می‌باشد را دریابد. در این حال سرور و آرامش درون و روان برایش حاصل می‌گردد و دل از پزیردگی و سستی و افسردگی و نفاق و بی-هویتی و سردرگمی نجات پیدا می‌کند. این دعاها و اذکار پل ارتباطی انسان با خداوند ﷻ هستند که انسان در راستای آنها شور و شغف و خوشبختی و مسیری را درمی‌یابد که به واقع گمشده انسان امروزیست.

د. یونس یزدان‌پرست

۱۰ محرم ۱۴۳۶ ه. ق

مقدمه مؤلف

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مَضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَّا بَعْدُ؛

این کتاب مختصری است که قسمت أذکار آن را از کتابیم: «الدُّكْرُ
وَالدُّعَاءُ وَالْعِلَاجُ بِالرَّقَى مِنَ الْكِتَابِ وَالسَّنَةِ» انتخاب نمودم تا استفاده از
آن در سفرها، آسان باشد.

بدین جهت، فقط به ذکر متن حدیث، بسنده نموده‌ام و بجای
سند، به ذکر یک یا دو مصدر اکتفا کرده‌ام، لذا هرکس که خواهان
شناخت صحابی حدیث و یا اسناد آن است به اصل منابع حدیث،
مراجعه کند.

و از الله - عَزَّ وَجَلَّ - با توَسَّل به أَسْمَاءِ الْحُسْنَى و صفات العلیائش
خواهانم که آن را بعنوان عملی خالص به درگاه کریم خویش بپذیرد و
در دنیا و آخرت برایم سودمند گرداند، و نیز برای کسی که آن را
می‌خواند، یا آنکه آن را چاپ می‌کند، یا سبب انتشار آن می‌گردد،
سودمند قرار دهد؛ «إِنَّهُ سَبْحَانَهُ وَلِيَّ ذَلِكَ وَالْقَادِرُ عَلَيْهِ».

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ
الدِّينِ.

المؤلف

حرر في شهر صفر ۱۴۰۹ھ

سعيد بن على بن وهف القحطاني

فضیلت ذکر

خداوند متعال می فرماید: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۲].

«مرا یاد کنید تا من نیز شما را یاد کنم، و از من سپاسگذاری کنید و ناسپاسی مرا نکنید».

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۴۱].

«ای مؤمنان! خدای را بسیار یاد کنید».

﴿وَالذِّكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا

عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: ۳۵].

«مردان و زنانی که خدا را بسیار یاد می کنند، خداوند برای آن ها

آمرزش و پاداش بزرگی فراهم ساخته است».

﴿وَأَذْكُر رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ

بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۲۰۵]

«پروردگارت را در دل خود، با فروتنی، هراس، آهسته و آرام،

صبحگاهان و شامگاهان یاد کن و از زمره ی غافلان مباش».

رسول الله ﷺ می فرماید: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»^(۱).

«مثال کسی که پروردگارش را یاد می کند و کسی که پروردگارش را یاد نمی کند، مانند زنده و مرده است».

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَرْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»^(۲).

«آیا شما را از بهترین اعمال با خبر نکردام که نزد پروردگارتان پاکیزه تر است و بیش از هر چیز باعث بالا رفتن درجات شماست و برای شما از بخشش طلا و جواهرات نیز بهتر است، حتی از این هم بهتر است که با دشمنان روبرو شوید و گردن آنها را بزنید و آنها گردن شما را بزنند؟» اصحاب گفتند: بلی پیامبر ﷺ، فرمود: یاد الله تعالی».

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي

۱- البخاری مع الفتح ۲۰۸/۱۱ و مسلم به این لفظ: «مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِي يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ وَالْبَيْتِ الَّذِي لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ». ۵۳۹/۱.

۲- الترمذی ۴۵۹/۵، وابن ماجه ۱۲۴۵/۲ ونگا: صحیح ابن ماجه ۳۱۶/۲ و صحیح الترمذی ۱۳۹/۳.

فِي مَلَأَ ذِكْرَتُهُ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَى شَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمِينِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً»^(۱).

«خداوند [در حدیث قدسی] می فرمایند: من نزد گمان بنده ام هستم و هنگامی که او مرا یاد نماید من همراه او هستم، اگر مرا در خلوت یاد کند من او را در خلوت یاد می کنم، و اگر مرا در مجلسی یاد کند، من او را در مجلسی بهتر از آن یاد می کنم، و اگر به سوی من به اندازه وجبی تقرّب جوید، من به سوی او به اندازه ذراعی [بازویی] تقرّب می جویم، و اگر به اندازه ذراعی به سوی من تقرّب جوید من به او به اندازه باعی [دو بازوی انسان] نزدیک می شوم. و اگر پیاده به سوی من بیاید، من با شتابان به سوی او می آیم».

از عبدالله بن بُسْرِ رضی الله عنه روایت شده که مردی گفت: یا رسول الله صلی الله علیه و آله امور اسلام زیاد هستند، به من چیزی یاد دهید که به آن تمسک جویم، پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»^(۲). «پیوسته زبانت با یاد خدا تر باشد».

و نیز آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند: «مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: أَلَمْ حَرْفٌ؛ وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مٌ حَرْفٌ، وَمِمْ حَرْفٌ»^(۳).

۱- البخاری ۱۷۱/۸، و مسلم ۲۰۶۱/۴ و لفظ از امام بخاری است.

۲- الترمذی ۴۵۸/۵، و ابن ماجه ۱۲۴۶/۲ و نکا: صحیح الترمذی ۱۳۹/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

۳- الترمذی ۱۷۵/۵ و نکا: صحیح الترمذی ۹/۳ و صحیح الجامع الصغیر ۳۴۰/۵.

«هرکس یک حرف از قرآن بخواند، یک نیکی برایش نوشته می‌شود، و هر نیکی، ده برابر می‌شود، من نمی‌گویم: ﴿اَلَمْ﴾ یک حرف است، بلکه: اَلف یک حرف، لام یک حرف، و میم یک حرف است.»

عقبه بن عامر رضی الله عنه می‌گوید: در صُفّه بودیم که رسول الله صلی الله علیه و آله بیرون آمد و فرمود: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِائِمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمَ؟»

«کدام یک از شما دوست دارد که هر روز صبح، به بُطْحَانَ یا عقیق برود و با دو شتر بار برگردد بدون این که گناهی یا قطع صلهٔ رحمی انجام داده باشد؟»

گفتیم: یا رسول الله صلی الله علیه و آله ما دوست داریم، فرمود: «أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ، أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ»^(۱).

«هرکس به مسجد برود و دو آیه از کتاب خداوند عزّ و جلّ را یاد بگیرد یا بخواند، برای از از دو شتر بهتر است، و سه آیه از سه شتر، و چهار آیه از چهار شتر، و به تعداد آیات از همان تعداد شتر، برایش بهتر و سودمندتر است.»

و رسول الله ﷺ فرمودند: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ»^(۱).

«هرکس در جایی بنشیند و آنجا، خدا را یاد نکند، از طرف خدا، بر او زیان وارد خواهد شد، و هرکس به پهلو بخوابد و خدا را یاد نکند، برای این غفلت هم از جانب خدا زیان خواهد دید».

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»^(۲).

«هر گروهی در مجلسی بنشینند و در آن ذکر الله را نکنند و بر پیامبرشان درود نفرستند، مگر اینکه بر آنها حسرت و افسوس وارد می‌شود، و بر خداست که آنها را ببخشد یا عذاب دهد».

و آنحضرت ﷺ فرمودند: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ»^(۳).

«هیچ گروهی از مجلسی که در آن خدا را یاد نکرده‌اند بر نمی‌خیزند، مگر مثل اینکه از [نزد] لاشه‌ی الاغی برخاسته‌اند، و حسرت آنها را فرا گرفته است».

۱- أبو داود ۲۶۴/۴ و غیره، و نگا: صحیح الجامع ۳۴۲/۵.

۲- الترمذی، و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۰/۳.

۳- أبو داود ۲۶۴/۴، و أحمد ۳۸۹/۲ و نگا: صحیح الجامع ۱۷۶/۵.

اذکار هنگام بیدار شدن از خواب

۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»^(۱).

«تمام ستایش‌ها از آن خدایی است که پس از میراندن ما را زنده کرده است، و بازگشت به سوی اوست».

۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»^(۲).

«هیچ معبودی به جز الله «به حق» وجود ندارد، یکتاست و شریک ندارد، و پادشاهی و ستایش از آن اوست، و او بر هر چیز تواناست. الله پاک و منزّه است، و حمد از آن اوست، و هیچ معبودی به جز الله «به حق» وجود ندارد، و خدا بزرگترین است، و هیچ حول و قدرتی بجز از طرف خدای بلندمرتبه و بزرگ نیست. خدایا! مرا ببامرز».

۳- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ»^(۳).

«تمام ستایش‌ها مر خدایی راست که به جسمم سلامت بخشید،

۱- البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱، و مسلم ۴/۲۰۸۳.

۲- هر کس این دعا را بخواند آموخته می‌شود، و اگر دعا بکند برای او مستجاب می‌شود، و اگر از خواب برخیزد و وضو بگیرد و سپس نماز بخواند نمازش مقبول می‌گردد. البخاری مع الفتح ۳/۳۹ و غیره و لفظ از ابن ماجه است. نگا: صحیح ابن ماجه ۲/۳۳۵.

۳- الترمذی ۵/۴۷۳، و نگا: صحیح الترمذی ۳/۱۴۴.

و روحم را به من بازگرداند، و به من اجازه ذکرش را داد».

۴- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱۹۰) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۹۱) رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲) رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳) رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسْلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۱۹۴) فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا أَذْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵) لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ (۱۹۶) مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۱۹۷) لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نَزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ (۱۹۸) وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِيعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تَقْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾ [آل عمران: ۱۹۰ - ۲۰۰].^(۱)

«مسلمان در آفرینش آسمانها و زمین، و پشت سر هم آمدن شب و روز، نشانه ها و دلائلی برای خردمندان است، کسانی که ایستاده و نشسته و بر پهلوهایی شان افتاده، خدا را یاد می کنند و درباره آفرینش آسمانها و زمین می اندیشند» و به زبان حال وقال می گویند: «پروردگارا! این را بیهوده و عبث نیافریده ای. تو منزّه و پاکی، پس ما را از عذاب آتش محفوظ دار. پروردگارا! بی گمان تو هر که را به آتش در آری، برآستی خوار و زبونش کرده ای، و ستمکاران را یآوری نیست. پروردگارا! ما از منادی - پیامبر ﷺ - شنیدیم که - مردم را - به ایمان به پروردگارشان می خواند، و ما ایمان آوردیم. پروردگارا! گناهان ما را بیامرز، و بدیهایمان را بپوشان، و ما را با نیکان بمیران. پروردگارا! آنچه را که با پیغمبران خود به ما وعده داده ای، به ما عطا کن، و در روز رستاخیز ما را خوار و زبون مگردان، بی گمان تو خلاف وعده نخواهی کرد. پس پروردگارشان دعای ایشان را پذیرفت، و پاسخشان داد که من عمل هیچ صاحب عملی از شما را که انجام گرفته باشد، خواه زن باشد یا مرد، ضایع نخواهم کرد. بعضی از شما از بعض دیگر تولد شده اید. «و همگی هم نوع و هم جنس می باشید» آنان که هجرت کردند، و از خانه های خود رانده شدند و در

۱- البخاری مع الفتح ۲۳۷/۸، و مسلم ۵۳۰/۱.

راه من اذیت و آزار کشیدند و جنگیدند و کشته شدند، به یقین گناهانشان را می‌بخشم، و در بهشتی جای می‌دهم که از زیر «درختان» آن، نهرها در جریان است، این پاداش از سوی خداست، و پاداش نیکو تنها نزد خداست. رفت و آمد کافران در شهرها، تو را نفریبد. «این» متاع ناچیزی است، سپس جایگاهشان دوزخ است، و چه بد جایگاهی است، ولی آنهایی که از پروردگارشان می‌ترسند، بهشت از آن ایشان است که در زیر «درختان» آن نهرها جاری است، و جاودانه در آن می‌مانند، این پاداشی از جانب خدا است. و آنچه در نزد خداست برای نیکان بهتر است. برخی از اهل کتاب هستند که به خدا و بدانچه بر شما نازل شده و بدانچه بر خود آنان نازل گردیده ایمان دارند، در برابر خدا فروتن بوده، آنها هرگز آیات خدا را به بهای ناچیز «دنیا» نمی‌فروشند، پاداش ایشان در نزد پروردگارشان است، خداوند به سرعت حساب بندگان را رسیدگی می‌کند، ای مؤمنان! شکیبایی ورزید، و استقامت و پایداری کنید، و مراقبت به عمل آورید، و از خدا بترسید تا اینکه رستگار شوید».

دعای پوشیدن لباس

۵- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ...»^(۱).

۱- أهل السنن بجز النسائی، نگا: إرواء الغلیل ۴۷/۷.

«حمد از آنِ خدایی است که این لباس را به من پوشانید و بدون اینکه من قدرت و توانایی داشته باشم آن را به من عنایت کرد ...».

دعای پوشیدن لباس نو

۶- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»^(۱).

«الهی! ستایش برای تو است، تویی که این لباس را به من پوشاندی، از تو خیر آن را می‌خواهم، و خیر آنچه را که برای آن ساخته شده است. و به تو از بدی آن و بدی آنچه که برای آن ساخته شده است پناه می‌برم.».

دعا برای کسی که لباس نو پوشیده است

۷- «تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى»^(۲).

«خدا کند این لباس را تا مدتی بپوشید، و کهنه نمائید، و خداوند تعالی به جای آن، لباس دیگری به شما بدهد. [یعنی؛ خداوند شما را از عمر طولانی برخوردار نماید].».

۸- «إِلْبِسْ جَدِيداً وَعِشْ حَمِيداً وَمُتْ شَهِيداً»^(۳).

«لباس جدیدی را بپوشی، و زندگی نیکویی داشته باشی، و با شهادت از این دنیا بروی.».

۱- أبو داود، الترمذی، البغوی ونگا: مختصر شمائل الترمذی أثر ألبانی ص ۴۷.

۲- أبو داود ۴/۴۱، ونگا: صحیح أبی داود ۲/۷۶۰.

۳- ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، و البغوی ۱۲/۴۱، ونگا: صحیح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

دعای هتکان در آوردن لباس

۹- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۱).

«به نام خدا».

دعای هنگام داخل شدن به توالت

۱۰- «بِسْمِ اللَّهِ»، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»^(۲).

«[به نام خدا] الهی! از جن های خبیث و پلید، اعم از زن و مرد، به تو پناه می برم».

دعای هنگام خارج شدن از توالت

۱۱- «عُفْرَانَكَ»^(۳).

«الهی! از تو آمرزش می طلبم».

ذکر قبل از وضو

۱۲- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۴).

«به نام خدا».

۱- الترمذی ۵۰۵/۲ و غیره، نگا: الإرواء شماره ۴۹، وصحیح الجامع ۲۰۳/۳.

۲- البخاری ۴۵/۱، و مسلم ۲۸۳/۱، به اضافه (بسم الله) در اولش سعید بن منصور آن را روایت کرده است، نگا: فتح الباری ۲۴۴/۱.

۳- أهل السنن بجز النسائی آن را در کتاب: (عمل اليوم واللیله) روایت کرده اند، نگا: تخریج زاد المعاد ۳۸۷/۲.

۴- أبو داود و ابن ماجه و أحمد و نگا: إرواء الغلیل ۱۲۲/۱.

ذکر بعد از اتمام وضو

۱۳- «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»^(۱).

«شهادت می‌دهم که بجز الله، معبودی «به حق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی برای او نیست، و شهادت می‌دهم که محمد، بنده و فرستاده اوست».

۱۴- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ»^(۲).
«پروردگارا! مرا از توبه کنندگان بگردان و جزو کسانی قرار ده که کاملاً طهارت می‌کنند و پاکیزه‌اند».

۱۵- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۳).

«خداوندا! پاکی تو را بیان می‌کنم، و تو را ستایش می‌نمایم، و گواهی می‌دهم که بجز تو، دیگر معبودی «به حق» نیست، از تو طلب مغفرت می‌کنم، و در حضورت توبه می‌نمایم».

۱- مسلم ۱/۲۰۹.

۲- الترمذی ۷۸/۱ و نگا: صحیح الترمذی ۱۸/۱.

۳- النسائی در کتاب: «عمل اليوم واللیلة» ص ۱۷۳، ونگا: إرواء الغلیل ۱/۱۳۵ و ۲/۹۴.

ذکر هنگام خارج شدن از منزل

۱۶- «بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۱).

«به نام خدا، بر خدا توکل کردم، و هیچ قدرت و توانائی جز از طرف خدا نیست».

۱۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»^(۲).

«پروردگارا! من به تو پناه می‌برم از اینکه خودم گمراه شوم، یا بوسیله دیگری گمراه شوم، و یا اینکه بلغزم، یا لغزیده شوم، یا ستم کنم، یا مورد ستم قرار گیرم، یا دچار جهالت شوم، یا با من به جهالت رفتار شود».

ذکر هنگام داخل شدن به منزل

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا»^(۳).

«به نام الله داخل شدیم، و بنام الله خارج گشتیم، و بر پروردگاران توکل نمودیم». و بعد از خواندن دعای فوق، به خانواده‌اش سلام بگوید.

۱- أبو داود ۳۲۵/۴ و الترمذی ۴۹۰/۵، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۱/۳.

۲- أهل السنن و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳ و صحیح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

۳- أبو داود ۳۲۵/۴، و علامه ابن باز در کتاب (تحفة الأخیار ص ۲۸) آن را حسن دانسته، و در صحیح چنین روایت شده است: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ فَذَكَرَ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ قَالَ الشَّيْطَانُ لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ».

مسلم شماره ی: ۲۰۱۸.

دعای رفتن به مسجد

۱۹- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ قُوَّتِي نُورًا، وَمِنْ تَحَنُّنِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي لَحْمِي نُورًا، وَفِي دَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا وَفِي بَشَرِي نُورًا»^(۱).

«الهی! در قلب، زبان، گوش و چشم من نور قرار ده، و بالا، و پایین، راست، چپ، مقابل، پشت و درون مرا منور گردان، و نور را برای من بیفزای، و بزرگ گردان، و مرا نوری عطا فرما، و در عصب، گوشت، خون، مو و پوست من نوری قرار ده».

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي.. وَنُورًا فِي عِظَامِي»^(۲).

«الهی! قبرم را منور گردان، و در استخوان‌هایم نور قرار بده».

«وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا»^(۳).

«و برای من نور را افزون فرما، افزون فرما، افزون فرما».

۱- همه‌ی این موارد در بخاری ۱۱۶/۱۱ روایت شده شماره‌ی ۶۳۱۶، و مسلم

۵۲۶/۱، ۵۲۹، ۵۳۰، شماره‌ی: ۷۶۳.

۲- الترمذی ۴۸۳/۵، شماره‌ی ۳۴۱۹.

۳- البخاری در کتاب (الأدب المفرد) شماره‌ی ۶۹۵، ص ۲۵۸، و الألبانی کتاب: (صحيح الأدب المفرد) شماره ۵۳۶ سندش را صحيح دانسته است.

«وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورٍ»^(۱).

«و نور بر روی نور به من عطا کن».

دعای داخل شدن به مسجد

۲۰- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۲).

«به خداوند بزرگ و روی گرامی [که لایق جلالش است] و قدرت قدیم و اُزلی او پناه می‌برم از بدی شیطان رانده شده».

«[بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ]»^(۳) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ]»^(۴).

«به نام الله، و درود و سلام بر رسول الله».

«اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»^(۵).

«الهی! درهای رحمت خود را بر من بگشا».

- ۱- ابن حجر العسقلانی در کتاب (فتح الباری) آن را ذکر کرده، و گفته ابن ابی عاصم در کتاب: (الدعاء) آورده است، نگا: الفتح ۱۱/۱۱۸، و گفته: از اجتماع اختلاف روایت بیست و پنج ویژگی و خصلت بیان شده است.
- ۲- أبو داود، و نگا: صحیح الجامع شماره ی ۴۵۹۱.
- ۳- ابن السنی شماره ی ۸۸، و البانی حدیث را حسن دانسته است.
- ۴- أبو داود ۱/۱۲۶، و نگا: صحیح الجامع ۱/۵۲۸.
- ۵- مسلم ۱/۴۹۴. و در سنن ابن ماجه از حدیث فاطمه رضی الله عنها این چنین روایت شده است: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ». «بارالها! گناهانم را ببخشای و دروازه‌های رحمت را بر من بگشای» و البانی بخاطر شواهدش آن را صحیح دانسته است. نگا: صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۸ - ۱۲۹.

دعای خارج شدن از مسجد

۲۱ «بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۱).

«به نام خدا و درود و سلام بر رسول الله، الهی! از تو فضل را مسألت می‌نمایم، الهی! مرا از شیطان مردود، حفاظت فرما».

أذکار أذان

۲۲- هر چه را که مؤذن می‌گوید، شنونده تکرار کند مگر در: «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ»، که در جواب می‌گوید: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۲).

۲۳- نیز شخص گوید: «وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا»^(۳).

«و من گواهی می‌دهم که هیچ معبودی، بجز الله «به حق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی ندارد، و محمد ﷺ بنده و فرستاده اوست، من از اینکه الله، پروردگار و محمد، پیامبر و اسلام، دین من است، راضی و خشنودم».

۱- نگا: تخریج روایت‌های حدیث قبل شماره ۲۰، و زیاده‌ی «اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». از روایت ابن ماجه. نگا: صحیح ابن ماجه ۱۲۹/۱.

۲- البخاری ۱۵۲/۱ و مسلم ۲۸۸/۱.

۳- مسلم ۲۹۰/۱.

«پس از اینکه مؤذن شهادتین را گفت، این ذکر، خوانده شود»^(۱).

۲۴- بعد از پایان اجابت مؤذن، بر پیامبر ﷺ درود فرستاده شود^(۲).

۲۵- [بعد از درود] گفته شود: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الثَّامَةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مُحَمَّدًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ»^(۳).

«بار الها! ای پروردگار این ندای کامل و نماز بر پا شونده، به محمد ﷺ وسیله «مقامی والا در بهشت» و فضیلت عنایت بفرما، و او را به «مقام شایسته‌ای» که وعده فرموده‌ای نایل بگردان، [همانا تو خُلف وعده نمی‌کنی]».

۲۶- «شخص در بین اذان و اقامه برای خودش دعا کند، چرا که دعا در این هنگام رد نمی‌شود»^(۴).

۱- ابن خزيمة ۲۲۰/۱.

۲- مسلم ۲۸۸/۱.

۳- البخاری ۱۵۲/۱ و آنچه در بین گروه آمده از سنن بیهقی ۴۱۰/۱ روایت شده، و علامه عبدالعزیز بن باز در کتاب (تحفة الأخیار ص ۳۸) سندش را حسن دانسته است.

۴- الترمذی و أبو داود و أحمد و نگا: إرواء الغلیل ۲۶۲/۱.

دعاهای بعد از تکبیر تحریمه و قبل از فاتحه (دعاهای استفتاح)

۲۷- «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»^(۱).

«بار الها! بین من و خطاهای من، همانند فاصله‌ای که بین مشرق و مغرب انداخته‌ای، فاصله بینداز، و مرا از خطاهایم پاک ساز، همانند لباس سفیدی که از آلودگی پاک می‌شود. بار الها! خطاهای مرا با برف و آب و تگرگ بشوی.»

۲۸- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۲).

«بار الها! پاک و منزهی، و حمد از آن توست، و نامت با برکت است و قدرت و شکوه تو بسیار بالاست و هیچ معبودی بجز تو «به حق» وجود ندارد».

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي، لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا

۱- البخاری ۱/۱۸۱، و مسلم ۱/۴۱۹.

۲- أصحاب السنن الأربعة، و نکا: صحیح الترمذی ۱/۷۷، و صحیح ابن ماجه

يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبِيبٌ وَسَّعْدِيكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۱).

«من چهره‌ام را به سوی ذاتی متوجه کرده‌ام که آسمان‌ها و زمین را آفرید، در حالی که من از باطل روی گردان شده و به سوی حق آمده‌ام، و از مشرکان نیستم. نماز، عبادت، زندگی و مرگم از آن پروردگار جهانیان است که شریکی ندارد، دستور یافته‌ام که چنین کنم، و من از فرمانبرداران می‌باشم. پروردگارا! تویی پادشاه، بجز تو، معبودی «بر حق» وجود ندارد. تو پروردگار من هستی و من بنده توأم، بر خود ظلم کردم، و به گناهم اعتراف نمودم، همه گناهانم را ببخشای، همانا بجز تو کسی گناهانم را نمی‌آمرزد.

الهی! مرا به نیکوترین اخلاق و خصلت‌ها، رهنمون فرما، همانا بجز تو کسی نیست که مرا بسوی آنها هدایت کند. الهی! خصلت‌های بد را از من دور بگردان، زیرا بجز تو کسی نیست که آن‌ها را از من دور بگرداند. من در بارگاهت حاضریم، و برای اطاعتت آماده‌ام، هرگونه خیر و نیکی در اختیار توست، بدی را به سوی تو راهی نیست. الهی! من به لطف تو موجودم، و به سوی تو متوجه‌ام، تو بسیار بابرکت و برتر هستی، از تو آموزش می‌خواهم، و در بارگاهت توبه می‌کنم».

۳۰- «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فَيَمَّا كَانُوا فِيهِ

يَجْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»^(۱).

«الهی! پروردگار جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، ای مبدع آسمان ها و زمین، و آگاه از دنیای پنهان از دیدگان، و مطلع از جهان عیان، تو در بین بندگان در آن چه که در آن اختلاف می‌ورزند، حاکمی، مرا به آنچه که از حق در آن اختلاف شده است، با اراده‌ات هدایت کن، چرا که تو هرکس را که بخواهی به راه راست هدایت می‌کنی».

۳۱- «اللَّهُ أَكْبَرُ كَثِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَثِيرًا، اللَّهُ أَكْبَرُ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا» ثلاثاً «وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ: مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ، وَهَمَزِهِ»^(۲).

«الله، برترین و بزرگترین است، همه ستایش‌ها به کثرت مخصوص اوست، من صبح و شام او را تسبیح می‌گویم) [سه بار خوانده شود].
(به الله پناه می‌برم از غرور، سحر و وسوسه شیطان».

۳۲- «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ

۱- مسلم ۵۳۴/۱.

۲- أبو داود ۲۰۳/۱، و ابن ماجه ۲۶۵/۱، و أحمد ۸۵/۴، و مسلم از ابن عمر (رضی الله عنهما) به این صورت و در ضمن قصه‌ای روایت کرده است.
۴۲۰/۱.

وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مُلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [وَلَكَ
الْحَمْدُ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ
وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالتَّيْبُونُ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ
أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ،
وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا
أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ] ^(۱).

«بار الها! حمد از آنِ تو است، تو نور آسمان‌ها و زمین، و آنچه که
در ما بین آنهاست، هستی. حمد از آنِ تو است، تو سرپرست آسمان‌ها
و زمینی، و آنچه که در بین آنهاست. [و حمد از آنِ تو است، تو
پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه که در بین آنهاست، هستی]. [و
حمد از آنِ تو است، تو پادشاه آسمان‌ها و زمین هستی]. [و حمد از
آنِ توست] [تو حَقِّی، وعده، گفتار، لقاء، بهشت، آتش، پیامبران،
محمد ﷺ، و روز قیامت حَقِّ هستند] [پروردگارا! من تسلیم توأم، و بر
تو توکل نمودم، و به تو ایمان آوردم، و به سوی تو برگشتم، و بخاطر
تو دشمنی ورزیدم، و حاکمیت از آنِ تو است، و گناہانی را که پیش از
مرگ فرستاده‌ام و آنچه را که بعد از مرگ، خواهند آمد، و آنچه را که
پنهان نموده‌ام، و آنچه را که آشکار ساخته‌ام، ببخشای، تقدیم و تأخیر
بدست تو است، و هیچ معبودی بجز تو «به حق» وجود ندارد]».

۱- البخاری مع الفتح ۳/۳ و ۱۱۶/۱۱ و ۳۷۱/۱۳، ۴۲۳، ۴۶۵ و مسلم همانند

آن را به صورت اختصار روایت کرده است ۵۳۲/۱.

دعای رکوع

۳۳- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»^(۱).

«پروردگار بزرگم پاک و منزّه است». [سه بار هنگام رکوع].

۳۴- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»^(۲).

«پروردگارا! تو پاک و منزّهی، خدایا تو را ستایش می‌نمایم، الهی، مرا ببخشای».

۳۵- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»^(۳).

«بسیار پاک و منزّه است پروردگار فرشتگان و جبرئیل».

۴/۳۶ «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ خَشَعَ لَكَ

سَمْعِي وَبَصَرِي، وَمُتَّيْ، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّ بِهِ قَدَمِي»^(۴).

«پروردگارا! برای تو رکوع کردم، به تو ایمان آوردم، و به تو تسلیم شدم. گوش، چشم، مخ، استخوان، پی و رگم و تمام اعضای بدنم برای تو خشوع و فروتنی نمودند».

۳۷- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبَرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»^(۵).

«پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است».

۱- أهل السنن وأحمد روایت کرده‌اند، و نکا: صحیح الترمذی ۸۳/۱.

۲- البخاری ۹۹/۱، و مسلم ۳۵۰/۱.

۳- مسلم ۳۵۳/۱، و أبو داود ۲۳۰/۱.

۴- مسلم ۵۳۴/۱، و أهل سنن أربعة بجز ابن ماجه روایت کرده‌اند.

۵- أبو داود ۲۳۰/۱، و النسائی و أحمد، سند آن حسن است.

دعای هنگام بر خاستن از رکوع

۳۸- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»^(۱).

«الله شنید و قبول کرد ستایش کسی را که او را ستایش نمود».

۳۹- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ»^(۲).

«پروردگارا! حمد و ستایش های زیاد، خوب و مبارک از آن تو

است».

۴۰- «مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدُ اللَّهِ هَمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۳).

«الهی! حمدی که آسمان ها و زمین و میان آنها و هر چه تو بخواهی را پر کند، از آن تو است. الهی! تو اهل ستایش و عظمت هستی. الهی تو شایسته ستایش بندگان هستی. همگی ما بندگان هستیم، آن چه تو بفرمائی هیچ کس جلوی آن را نمی گیرد، و آنچه جلوی آن را بگیری کسی قدرت ندارد آن را عطا نماید. الهی! صاحب ثروت، او را ثروتش از عذاب تو نجات نمی دهد و «تمامی شکوه» و ثروت از آن تو است».

۱- البخاری مع الفتح ۲/۲۸۲.

۲- البخاری مع الفتح ۲/۲۸۴.

۳- مسلم ۱/۳۴۶.

دعای سجده

۴۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»^(۱).

«منزه است پروردگار بزرگ و برتر من» [سه مرتبه هنگام سجده].

۴۲- ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي))^(۲).

«بار الها! تو پاک و منزهی و تو را ستایش می‌نمایم. الهی! از تو

طلب مغفرت می‌کنم».

۴۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»^(۳).

«پاک و منزه است پروردگار فرشتگان و جبرائیل».

۴۴- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي

لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوْرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»^(۴).

«الهی! برای تو سجده کردم، و به تو ایمان آوردم، و در مقابل

فرمان تو تسلیم شدم، چهره‌ام برای پروردگاری که آن را خلق نمود،

و صورت بخشید، و آن را زیبا آفرید، و عضو شنوایی و بینائی در آن

قرار داد، سجده کرد. با برکت است پروردگاری که بهترین سازندگان

است».

۱- أهل السنن وأحمد ونكا: صحيح الترمذی ۸۳/۱.

۲- البخاری و مسلم و تخریج سندش با شماره‌ی (۳۴) ارائه شد.

۳- مسلم ۵۳۳/۱ و تخریج آن در شماره‌ی (۳۵) ارائه شد.

۴- مسلم ۵۳۴/۱ و غیره.

۴۵- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبَرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»^(۱).

«پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است».

۴۶- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةَ وَجِلِّهِ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَبِئْرَهُ»^(۲).

«بار الها! همه گناهان مرا، اعم از کوچک و بزرگ، اول و آخر، آشکار و نهان، ببخشای».

۴۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»^(۳).

«بار الها! من از خشمت به خشنودی تو پناه می‌برم. الهی! از عذابت به عفو تو پناه می‌برم. الهی! از «عذاب خشم» تو، به تو پناه می‌برم. پروردگارا! آنچنان که حق ستایش تو است، نمی‌توانم آن را بجای آورم، بدون تردید تو آنچنانی که خود فرموده‌ای».

۱- أبوداود ۲۳۰/۱ و أحمد و النسائی و ألبانی در صحیح أبی داود ۱۶۶/۱ آن را صحیح دانسته است.

۲- مسلم ۳۵۰/۱.

۳- مسلم ۳۵۲/۱.

دعای نشستن بین در میان دو سجده

۴۸- «رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي»^(۱).

«ای الله! مرا ببخش، مرا ببخش».

۴۹- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي،

وَارْفَعْنِي»^(۲).

«بار الها! مرا ببخش. به من رحم کن، مرا هدایت کن،

کوتاهی‌های مرا جبران کن، و به من عافیت و رزق عطا کن، و مقامم

را رفیع گردان».

«۲۱» دعا‌های سجده ی تلاوت

۵۰- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَجَوَّلَهُ وَقُوَّتَهُ

﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»^(۳).

«چهره‌ام برای ذاتی که آن را آفرید و شنوایی و بینایی را به قدرت

و توانایی خود در آن قرار داد، سجده کرد. بسیار با برکت است

بهترین آفرینندگان».

۵۱- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْ

۱- أبو داود ۲۳۱/۱، و نگا: صحیح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

۲- أصحاب السنن بجز النسائی و نگا: صحیح الترمذی ۹۰/۱ و صحیح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

۳- الترمذی ۴۷۴/۲، أحمد ۳۰/۶، و حاکم و آن را صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است ۲۲۰/۱، و الفاظ اضافی در روایت از حاکم است.

لِيْ عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقْبَلَهَا مِنِّيْ كَمَا تَقْبَلُهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»^(۱).

«ای الله! برای من در نزد خود بخاطر این سجده اجر بنویس و بوسیله آن، گناهی را دور بگردان، و این سجده را برای من در نزد خود ذخیره بگردان و آن را از من چنان بپذیر که از بندهات داود پذیرفتی».

تشهد

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»^(۲).

«[فرمانروائی، رحمت و برکت و پاکی مخصوص الله است]، سلام و رحمت و برکات خدا بر تو باد ای پیامبر، سلام بر ما و کلیه بندگان صالح خدا، من گواه می‌دهم که هیچ معبودی بجز الله «به حق» وجود ندارد و محمد ﷺ بنده و رسول اوست».

درود بر رسول الله ﷺ بعد از تشهد

۵۳- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ»^(۳).

۱- الترمذی ۴۷۳/۲ و حاکم و آن را صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت

کرده است ۲۱۹/۱.

۲- البخاری مع الفتح ۱۳/۱ و مسلم ۳۰۱/۱.

۳- البخاری مع الفتح ۴۰۸/۶.

«بار إلهها! بر محمد ﷺ و آل محمد درود بفرست همچنان که بر ابراهیم؛ و آل ابراهیم درود فرستادی، همانا تو ستوده و با عظمت هستی. بار إلهها! بر محمد و آل محمد برکت نازل فرما همچنان که بر ابراهیم؛ و آل ابراهیم برکت نازل کردی، همانا تو ستوده و با عظمت هستی».

۵۴- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»^(۱).

«بار إلهها! بر محمد ﷺ و همسران و فرزندان درود فرست همچنان که بر ابراهیم؛ درود فرستادی، و بر محمد و همسران و فرزندان برکت نازل گردان همچنان که بر آل ابراهیم؛ برکت نازل فرمودی، همانا تو ستوده و با عظمت هستی».

دعای بعد از تشهد آخر و قبل از سلام

۵۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»^(۲).

«پروردگارا! از عذاب قبر و عذاب دوزخ، فتنه زندگی و مرگ، و فتنه مسیح دجال به تو پناه می‌برم».

۵۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

۱- البخاری مع الفتح ۴۰۷/۶ و مسلم ۳۰۶/۱ و لفظ حدیث از مسلم است.

۲- البخاری ۱۰۲/۲ و مسلم ۴۱۲/۱ و لفظ حدیث از مسلم است.

الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ وَالْمَغْرَمِ»^(۱).

«الهی! من از عذاب قبر، و از فتنه مسیح دجال، و فتنه زندگی و مرگ به تو پناه می‌برم. بار الها! من از گناه و زیان، به تو پناه می‌آورم».

۵۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۲).

«الهی! من بر نفس خود بسیار ظلم کردم، همانا غیر از تو کسی دیگر گناهان مرا نمی‌بخشد، پس از جانب خود مرا مورد آمرزش قرار بده، و بر من رحم کن، همانا تو بخشنده و مهربان هستی».

۵۸- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمَأْخِرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۳).

«الهی! گناهان قبل و بعدی مرا ببخشای. الهی! گناهان مخفی و آشکار مرا بیامرز، و زیاده روی های مرا و آنچه را که تو از من بهتر می‌دانی ببخش، همانا تقدیم و تأخیر کننده تویی، بجز تو معبودی «به حق» نیست».

۱- البخاری ۲۰۲/۱ و مسلم ۴۱۲/۱.

۲- البخاری ۱۶۸/۸ و مسلم ۲۰۷۸/۴.

۳- مسلم ۵۳۴/۱.

۵۹- «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»^(۱).

«بار الها! به من توفیق بده تا تو را یاد کنم، و سپاس گویم، و به بهترین روش، بندگی نمایم».

۶۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ»^(۲).

«بار الها! من از بخل و بُزدلی به تو پناه می‌برم، و از اینکه به علّت پیری، سست و درمانده شوم، به تو پناه می‌برم، و از آزمایش‌های سخت دنیا و عذاب قبر به تو پناه می‌برم».

۶۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»^(۳).

«بار الها! من از تو خواهان بهشتم، و از آتش به تو پناه می‌برم».

۶۲- «اللَّهُمَّ بَعْلِمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ صَرَاءٍ

۱- أبو داود ۸۶/۲ و النسائی ۵۳/۳ و ألبانی در صحیح أبی داود ۲۸۴/۱ آن را صحیح دانسته است.

۲- البخاری مع الفتح ۳۵/۶.

۳- أبو داود، و نکا: صحیح ابن ماجه ۳۲۸/۲.

مَضِرَّةً وَلَا فِتْنَةً مُضِلَّةً، اللَّهُمَّ زَيِّنَا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»^(۱).

«بار الها! به علم غیبت و قدرتت بر آفرینش، تا زمانی مرا زنده نگه‌دار که زندگی برایم خوب باشد، و مرا بمیران زمانی که مردنم را به نفعم می‌دانی. الهی! من خشوع و ترس از تو را در نهان و آشکار می‌طلبم. «گفتن» کلمه‌ی حق را در شادی و غضب از تو می‌خواهم. میانه‌روی را در ثروت و فقر مسألت می‌نمایم. نعمتی را که نابود نشود، و نور چشمی را که قطع نگردد، و رضا را بعد از قضا، و راحتی زندگی بعد از مرگ، و لذت نگاه چهره‌ات و شوق به لقاءت را درخواست می‌کنم. بدون اینکه گرفتار مصیبتی سخت، یا فتنه‌ای گمراه کننده شوم. پروردگارا! ما را با زیبایی ایمان، زینت بخش و ما را از زمره هدایت دهندگان و هدایت یافتگان قرار بده».

۶۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۲).

«بار الها! من با توسل به اینکه تو یگانه‌ای و شریکی نداری و کمال مطلق و سرور والای برآورنده امیدها و برطرف‌کننده نیازمندیها هستی که نه زاده‌ای و نه زاده شده‌ای و هیچ همتایی بر خود نداری،

۱- النسائی ۵۴/۴، ۵۵، و أحمد ۳۶۴/۴ و ألبانی در صحیح النسائی ۲۸۱/۱ آن را صحیح می‌داند.

۲- النسائی با این لفظ ۵۲/۳، أحمد ۳۳۸/۴ و ألبانی در صحیح النسائی ۲۸۰/۱ آن را صحیح دانسته است.

از تو مسألت می‌نمایم که گناهان مرا بیامرزی، همانا که تو آمرزگار و مهربان هستی».

۶۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»^(۱).

«پروردگارا! من فقط از تو می‌خواهم چرا که حمد فقط از آنِ توست، هیچ معبودی بجز تو «به حق» وجود ندارد، و یکتایی و شریک نداری، یا مَنَّان (ای دهنده نعمتهای بزرگ)! ای بوجود آورنده آسمان‌ها و زمین! ای صاحب عظمت و بزرگی! ای زنده پایدار! من بهشت را از تو خواهانم، و از آتش به تو پناه می‌برم».

۶۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»^(۲).

«پروردگارا! من تنها از تو «احتیاجاتم را» می‌خواهم، چرا که شهادت می‌دهم که تو الله هستی، و هیچ معبودی بجز تو «به حق» وجود ندارد، تو آن یکتا و کمال مطلق و سرور والای برآورنده امیدها و برطرف‌کننده نیازمندیها هستی که نه زاده است، و نه زائیده شده است، و همتایی ندارد».

۱- أهل السنن و نگا: صحیح ابن ماجه ۳۲۹/۲.

۲- أبوداود ۶۲/۲ و ترمذی ۵۱۵/۵ و ابن ماجه ۱۲۶۷/۲ و أحمد ۳۶۰/۵ و نگا:

صحیح ابن ماجه ۳۲۹/۲ و صحیح الترمذی ۱۶۳/۳.

أَذْكَارَ بَعْدَ إِسْلَامِ نِمَازٍ

۶۶- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثًا)، اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»^(۱).

«از الله طلب آمرزش می‌کنم [سه مرتبه] الهی تو سلامی، و سلامتی از جانب تو است، تو بسیار بابرکتی، ای صاحب عظمت و بزرگی».

۶۷- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۲).

«معبودی «به حق» بجز الله، وجود ندارد. شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش شایسته اوست، و او بر هر چیزی توانا است، الهی! آن چه تو بدهی، هیچ کس مانع آن نمی‌گردد، و آنچه تو منع کنی، هیچ کس نمی‌تواند آن را بدهد. توانگر، او را ثروتش از عذاب تو نجات نمی‌دهد، و «تمامی شکوه و» ثروت از آن تو است».

۶۸- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الشَّانُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»^(۳).

«معبودی بجز الله «به حق» وجود ندارد، یگانه اوست و شریکی

۱- مسلم ۴۱۴/۱.

۲- البخاری ۲۵۵/۱ و مسلم ۴۱۴/۱.

۳- مسلم ۴۱۵/۱.

ندارد، پادشاهی از آن اوست، و ستایش مخصوص اوست، و او بر هر چیز توانا است. هیچ نیروی بازدارنده از گناهان و توفیق دهنده به نیکی، به جز الله وجود ندارد. هیچ معبودی جز او «به حق» نیست. جز او کسی دیگر را عبادت نمی‌کنیم، نعمت و فضل از آن اوست، ستایش نیکو مخصوص اوست، معبودی بجز او «به حق» وجود ندارد، همه ما با اخلاص او را بندگی می‌کنیم هر چند کافران دوست نداشته باشند».

۶۹- «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ [۳۳ سپس]، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

«بجز الله یگانه، دیگر معبودی «به حق» نیست، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش شایسته اوست، و او بر هر چیز تواناست».

۷۰- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۴].

«به نام خداوند بخشنده ی مهربان (بگو خدا یگانه است، خدا، کمال مطلق و سرور والای برآورنده امیدها و برطرف‌کننده نیازمندیها است، نه زاده، و نه زاده شده است، و نه همتایی دارد».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

۱- مسلم ۴۱۸/۱ «کسی که آن را بعد از هر نماز بگوید گنااهش بخشوده می‌شود! هر چند به اندازه کف دریا باشد». مسلم ۴۱۸/۱.

«به نام خداوند بخشنده ی مهربان (بگو پناه می برم به خداوند سپیده دم. از شر آنچه آفریده است، و از شر شب بدانگاه که کاملاً فرا می رسد، و از شر کسانی که در گره ها می دمند، و از شر حسود بدانگاه که حسد می ورزد».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْثَّالِثِ﴾ ① مَلِكِ الْثَّالِثِ ②
إِلَهُ الْثَّالِثِ ③ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
الْثَّالِثِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥ ﴿١﴾.

«به نام خداوند بخشنده مهربان، (بگو پناه می برم به پروردگار مردمان، به مالک و حاکم «واقعی» مردم، به معبود «به حق» مردم، از شر وسوسه گری که واپس می رود، از وسوسه گری است که در سینه های مردم به وسوسه می پردازد، «در سینه های مردمانی» از جن ها و انسانها». [بعد از هر نماز خوانده شوند].

۷۱- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ① ﴿٢٥٩﴾. [بعد از هر نماز خوانده شود].

۱- أبو داود ۸۶/۲ و النسائی ۶۸/۳ و نکا: صحیح الترمذی ۸/۲، این سوره های سه گانه را مُعَوَّذَات می گویند. نکا: فتح الباری ۶۲/۹.

۲- هر کس پس از هر نماز آن را بخواند مانعی از ورود بهشت او نمی شود مگر مردنش. النسائی در کتاب: (عمل اليوم والليلة) شماره ۱۰۰، و ابن السنی

«خداوند هیچ معبودی «به حق» جز او نیست، خداوندی که زنده و قائم به ذات خویش است، هیچ گاه خواب سبک و سنگین او را فرا نمی‌گیرد، برای اوست آنچه در آسمانها و زمین است، کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند، آنچه را پیش روی آنها «بندگان» و پشت سر آنهاست می‌داند، و از گذشته و آینده آنان آگاه است، آنها جز به مقداری که او بخواهد احاطه به علم او ندارند، کرسی او آسمانها و زمین را دربر گرفته و حفظ و نگهداری آسمان و زمین برای او گران نیست، و او بلند مرتبه و با عظمت است».

۷۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

«معبودی بجز الله «به حق» یگانه نیست، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست و ستایش مر او راست، زنده می‌کند و می‌میراند، و او بر هر چیز تواناست».

۷۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»^(۲).
[پس از اتمام نماز صبح خوانده شود].

«الهی! از تو علم سودمند، روزی پاک و عمل مقبول را می‌خواهم».

شماره ۱۲۱ و ألبانی در صحیح الجامع ۳۳۹/۵ و سلسلة الأحادیث الصحيحة ۶۹۷/۲ شماره‌ی ۹۷۲.

۱- الترمذی ۵۱۵/۵ و أحمد ۲۲۷/۴ و نگا: تخریج آن در کتاب زاد المعاد ۳۰۰/۱.

۲- ابن ماجه و غیره و نگا: صحیح ابن ماجه ۱۵۲/۱ و مجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

دعای نماز استخاره^(۱)

۷۴- جابر بن عبد الله رضی الله عنه می گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله استخاره را در هرکاری همانند سوره‌ای از قرآن به ما می‌آموخت و می‌فرمود: هرگاه یکی از شما خواست کاری انجام دهد، غیر از نماز فرض، دو رکعت نماز بخواند، سپس بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَفْذِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَيِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي

۱- این دعا بعد از دو رکعت نماز مستحب به نیت نماز استخاره خوانده می‌شود. اگرچه برخی از فقها حمد و ثنا قبل استخاره را مستحب می‌دانند ولی به نظر می‌رسد گفتن آن مشروع نمی‌باشد؛ زیرا عبادات توقیفی هستند و در روایت ذکری از آن نشده است. تکرار دعا نیز مستحب نیست؛ زیرا روایت حاکی از یک بار گفتن است ولی برای کسی که خواهان بیشتر استخاره در امرش باشد، تکرار نماز و تکرار دعا به همراهش مستحب می‌باشد.

آداب استخاره: خشوع قلبی و صدق در دعا، گفتن حاجت با کنایه یا صراحتاً حتی با زبان مادری، رو به قبله و با دستان بلند شده دعا خوانده شود، شایسته است قبل از تصمیم نهایی استخاره خوانده شود و همچنین بعد از استخاره، مشورت شود و در صورتیکه تمایل قلبی برای یکی از اعمال حاصل شد، آنرا انجام دهد و هیچ علامت و نشانه خاصی در شریعت قرار داده نشده که نمادی از انجام و انتخاب برای شخص باشد.

هرگونه استخاره‌ای به غیر نماز استخاره، همچون استخاره با قرآن، فالنامه‌ها و... در شریعت اسلام تأییدیه ندارند و باطل و حرامند. (مترجم)

وَيَسِّرُهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلُهُ وَآجِلُهُ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ»^(۱).

«ای الله! به وسیله علمت از تو طلب خیر می‌کنم، و بوسیله قدرتت از تو توانایی می‌خواهم، از تو فضل بسیار را مسألت می‌نمایم، زیرا تو توانایی و من ناتوان، و تو می‌دانی و من نمی‌دانم، و تو داننده امور پنهان هستی. الهی! اگر در علم تو این کار - حاجت خود را نام می‌برد - باعث خیر من در دین و آخرت است - یا می‌گوید: در حال و آینده کارم - آن را برایم مقدور و آسان بگردان، و در آن برکت عنایت فرما، و چنانچه در علم تو این کار برایم در دنیا و آخرت باعث بدی است - یا می‌گوید: در حال و آینده کارم - پس آن را از من، و مرا از آن، منصرف بگردان، و خیر را برای من هر کجا که هست مقدر نما، و آنگاه مرا با آن خشنود بگردان».

کسی که از خالق، طلب خیر نماید و از مخلوق، مشورت بگیرد، و در کارش ثابت قدم باشد، پشیمان نمی‌شود، خداوند می‌فرماید: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (آل عمران/۱۵۹) «در کارها با مردم، مشورت کن، و هرگاه تصمیم به انجام کاری گرفتی، به خدا توکل کن»^(۲).

۱- البخاری ۱۶۲/۷.

۲- سورة آل عمران، آیه: ۱۵۹.

اذکار صبح و شب

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ^(۱).

۷۵- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^(۲). (ترجمه این آیه در ذکر شماره ۷۱ گذشت).

۷۶- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾^(۳) [الإخلاص: ۱-۴].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝

۱- انس رضی الله عنه از رسول الله صلی الله علیه و آله روایت نموده که ایشان صلی الله علیه و آله فرمودند: «اگر من با گروهی بنشینم که از نماز صبح تا طلوع آفتاب ذکر الله تعالی را بکنند، نزد من دوست داشتنی‌تر از آزاد کردن چهار برده از فرزندان اسماعیل است، و اگر با گروهی بنشینم که خدا را از نماز عصر تا غروب آفتاب یاد کنند، نزد من از آزاد کردن چهار برده دوست داشتنی‌تر است». أبو داود شماره ۳۶۶۷، و ألبانی آن را حسن دانسته است، صحیح أبو داود ۶۹۸/۲.

۲- هرکس هنگام صبح این آیه را بخواند، تا شب از جن محفوظ می‌ماند، و هر کس آن را شب بخواند، تا صبح از جن محفوظ می‌ماند. الحاکم ۵۶۲/۱، و ألبانی در کتاب صحیح الترغیب و الترهیب ۲۷۳/۱ آن را صحیح دانسته است، و به نسائی و طبرانی نسبت داده است، و گفته: اسناد طبرانی مطمئن است.

۳- ترجمه این آیه در ذکر شماره ۷۱ گذشت.

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾ [الفلق: ۱-۵].^(۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ [الناس: ۱-۶].^(۲) [این سوره ها سه بار خوانده شود]^(۳).

۷۷- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ^(۴) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ^(۵)، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»^(۶).

«ما و تمام جهانیان، شب را برای خدا به صبح رسانیدیم، و حمد از آن خداست، هیچ معبودی، بجز الله «به حق» که یکتاست و شریکی

۱- ترجمه ی آن در ذکر شماره ی ۵/۷۰ گذشت.

۲- ترجمه ی آن در ذکر شماره ی ۵/۷۰ گذشت.

۳- هرکس این آیات را سه مرتبه هنگام صبح و شب بخواند از هر چیز کفایتش می کند. أبو داود ۳۲۲/۴ و الترمذی ۵۶۷/۵ و نکا: صحیح الترمذی ۱۸۲/۳.

۴- هنگام شب بجای جمله ی فوق می فرمود: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ».

۵- هنگام شب بجای جمله ی فوق می فرمود: «رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا».

۶- مسلم ۲۰۸۸/۴.

ندارد وجود ندارد. پادشاهی و حمد فقط از آن اوست و او بر هر چیز قادر است. الهی! من خیر آنچه در این روز است و خیر آنچه بعد از آن است را از از تو می‌طلبم، و از شرّ آنچه که در این روز و ما بعد آن، وجود دارد، به تو پناه می‌برم. الهی! من از تنبلی و بدی های پیری به تو پناه می‌برم، بار الها! من از عذاب آتش و قبر به تو پناه می‌برم».

۷۸- «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا^(۱)، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»^(۲).

«بار الها! با لطف تو صبح کردیم، و با عنایت تو به شب رسیدیم، و به خواست تو زنده ایم، و به خواست تو می‌میریم، و رستاخیز ما بسوی تو است».

۷۹- «اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۳).

«الهی! تو پروردگار من هستی، بجز تو معبود دیگری نیست، تو مرا آفریدی، و من بنده تو هستم، و بر پیمان و عده ام با تو بر حسب استطاعت خود، پایبند هستم، و از شر آنچه که انجام داده ام به تو

۱- و هنگام شب می‌فرمود: «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ».

۲- الترمذی ۴۶۶/۵ و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۲/۳.

۳- هرکس هنگام شب آن را با یقین بگوید و در آن شب بمیرد، و یا صبح بگوید و در همان روز بمیرد به بهشت وارد می‌شود. البخاری ۱۵۰/۷.

پناه می‌برم، به نعمتی که به من عطا فرموده ای، اعتراف می‌کنم، و به گناهم اقرار می‌نمایم، پس مرا ببخشای، چرا که بجز تو کسی گناهان را نمی‌بخشاید».

۸۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ^(۱) أَشْهَدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»^(۲). [این دعا ۴ بار خوانده شود].

«الهی! من در این صبحگاه، تو را و حاملان عرش و تمام فرشتگان و کلیه مخلوقات تو را گواه می‌گیرم بر این که تو الله هستی، بجز تو معبود دیگری «به حق» وجود ندارد، تو یگانه‌ای و شریکی نداری، و محمد ﷺ بنده و فرستاده‌ی تو است».

۸۱- «اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»^(۳).

۱- هنگام شب گفته شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ».

۲- هر کس صبح یا شب این دعا را چهار بار بخواند، خداوند او را از آتش نجات می‌دهد. أبو داود ۳۱۷/۴، و البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ۱۲۰۱، و النسائی در کتاب: عمل اليوم واللیلة شماره ۹، و ابن السنی با شماره ۷۰، و شیخ ابن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۲۳) سند النسائی و أبوداود را حسن دانسته است.

۳- هر کس این دعا را در هنگام صبح بخواند، شکر آن روز را ادا کرده است، و هر کس هنگام شب آن را بخواند، شکر آن شب را ادا نموده است. أبو داود ۳۱۸/۴، و النسائی در کتاب: عمل اليوم واللیلة شماره ۷، و ابن السنی شماره ۴۱ و ابن حبان در کتاب: «موارد» شماره ۲۳۶۱، و ابن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۲۴) سندش را تحسین نموده است.

«الهی! هر نعمتی که در این صبح، شامل حال من یا یکی از مخلوقات شده، از طرف تو بوده است، تو شریکی نداری، پس ستایش و شکر از آن تو است».

۸۲- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱).

«بار الها! در بدنم عافیت ده، بار الها! در گوشم عافیت ده، خدایا! در چشمم عافیت ده، بجز تو معبود دیگری «به حق» وجود ندارد، از کفر به تو پناه می‌برم، از فقر به تو پناه می‌برم، از عذاب قبر به تو پناه می‌برم، بجز تو معبود دیگری «به حق» وجود ندارد».

۸۳- «حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»^(۲).

«الله برای من کافی است، بجز او معبود دیگری «به حق» نیست، بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است». [این دعا هفت مرتبه خوانده شود].

۱- أبوداود ۴/ ۳۲۴، وأحمد ۵/ ۴۲ و النسائي در کتاب: عمل اليوم والليلة شماره ۲۲، و ابن السني شماره ۶۹، و البخاری در کتاب: الأدب المفرد و علامه ابن باز در کتاب: (تحفة الأخيار ص ۲۶) سندش را تحسین نموده است.

۲- هرکس این دعا را صبح و شام هفت بار بخواند خداوند امور مهم دنیا و آخرتش را کفایت می‌کند. ابن السني شماره ۷۱ با سند مرفوع، وأبو داود ۴/ ۳۲۱، و شعيب وعبدالقادر الأرناؤوط اسنادش را صحيح می‌دانند. نگا: زاد المعاد ۲/ ۳۷۶.

۸۴- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شَمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعِظَمِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»^(۱).

«الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را از تو می خواهم. بار الها! عفو و عافیت دین، دنیا، خانواده و مالم را از تو مسألت می نمایم. بار الها! عیوب مرا بیوشان و ترس مرا به ایمنی مبدل ساز. الهی! مرا از جلو، پشت سر، سمت راست و چپ و بالای سرم، محافظت بفرما، و به بزرگی و عظمت تو پناه می برم از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین کشته شوم».

۸۵- «اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَهٖ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۲).

«بار الها! ای دانندهٔ نهان و آشکار، آفریدگار آسمان ها و زمین، پروردگار و مالک هر چیز، من گواهی می دهم که بجز تو، معبود دیگری نیست، از شرّ نفس و از شرّ شیطان و دام فریبش، و از اینکه خود مرتکب کار بدی شوم و یا به مسلمانی، بدی برسانم، به تو پناه می برم».

۱- أبو داود و ابن ماجه ونگا: صحيح ابن ماجه ۳۳۲/۲.

۲- الترمذی و أبو داود . و نگا: صحيح الترمذی ۱۴۲/۳.

۸۶- «بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»^(۱).

«به نام خدایی که با نام وی هیچ چیز در زمین و آسمان، گزند نمی‌رساند، و او شنوا و دانا است».

۸۷- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا وَرَسُولًا»^(۲). [سه بار خوانده شود].

«به ربوبیت الله، و به داشتن دین اسلام، و پیامبری محمد ﷺ راضی و خشنود هستم».

۸۸- «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُنْهٌ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ»^(۳).

۱- هرکس سه بار در وقت صبح و سه بار در وقت شب این دعا را بخواند هیچ چیزی به او ضرر نمی‌رساند.

أبوداود ۳۲۳/۴ و ترمذی ۴۶۵/۵ و ابن ماجه و أحمد. نگا: صحیح ابن ماجه ۳۳۲/۲ و علامه عبدالعزیز بن باز در کتاب (تحفة الأخیار ص ۳۹) سندش را حسن دانسته است.

۲- هرکس این دعا را سه بار در صبح و سه بار در شب بخواند بر الله حق می‌شود که در روز قیامت او را راضی کند.

أحمد ۳۳۷/۴ و نسائی در کتاب: عمل الیوم واللیلة شماره ۴، و ابن السنی شماره ۶۸ و أبوداود ۳۱۸/۴ و ترمذی ۴۶۵/۵ و عبدالعزیز بن باز در کتاب: (تحفة الأخیار ص ۳۹) سندش را حسن می‌داند.

۳- الحاکم و سندش را صحیح دانسته، و ذهبی با ۵۴۵/۱ با او موافقت کرده است، و نگا: صحیح الترغیب والترهیب ۲۷۳/۱.

«ای زنده و پا برجا! به وسیله رحمت تو از تو کمک می‌خواهم، همهٔ امورم را اصلاح بفرما، و مرا به اندازهٔ یک چشم به هم زدن به حال خود رها مکن».

۸۹- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(۱)، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ^(۲): فَتَحَهُ، وَنَصَرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»^(۳).

«ما و تمام جهانیان، شب را به صبح رسانیدیم برای خدایی که پروردگار جهانیان است. بار الها! من از تو خوبی امروز، یعنی؛ فتح، پیروزی، نور، برکت و هدایتش را مسألت می‌نمایم از بدی آنچه امروز و بعد از آن، پیش می‌آید، به تو پناه می‌برم».

۹۰- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ^(۴)، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»^(۵).

۱- هنگام شب گفته شود: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».

۲- هنگام شب گفته شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَتَحَهَا وَنَصَرَهَا وَنُورَهَا وَبَرَكَتَهَا وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا».

۳- أبو داود ۳۲۲/۴ و شعب و عبد القادر أرناؤوط در تحقیق کتاب زاد المعاد ۲۷۳/۲ سندش را حسن دانسته‌اند.

۴- هنگام شب می‌فرمود: «أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ».

۵- أحمد ۴۰۶/۳ و ۴۰۷ و ابن السنی در کتاب: عمل اليوم واللیلة شماره ۳۴ و نگا: صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

«ما بر فطرت اسلام، کلمهٔ اخلاص، دین پیامبرمان محمد ﷺ و آئین پدرمان ابراهیم؛ صبح کردیم، همان ابراهیمی که فقط به سوی حق، تمایل داشت و فرمانبردار خداوند بود، و از مشرکان نبود».

۹۱- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»^(۱). [صد مرتبه خوانده شود].

«پاک و منزّه است خداوند، و من ستایش او را بیان می‌کنم».

۹۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

[ده بار بخواند]^(۲) و هنگام تنبلی و کسلی و افسردگی، یک بار بخواند]^(۳).

«بجز الله معبود دیگری «به حق» نیست، او شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و او بر هر چیز توانا است».

۹۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

۱- هرکس در وقت صبح و شب (۱۰۰) مرتبه این ذکر را بخواند در روز قیامت هیچ کس درجه‌ای برتر از او را نخواهد داشت، مگر کسی که این ذکر را مانند او، یا بیشتر از او خوانده باشد. مسلم ۲۰۷۱/۴.

۲- النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة شمارهٔ ۲۴ و نگا: صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۲/۱، و کتاب: [تحفة الأخيار] اثر شيخ ابن باز ص ۴۴، و نگا: فضيلت آن در حديث شمارهٔ (۲۵۵) همین کتاب.

۳- أبوداود ۳۱۹/۴ و ابن ماجه و أحمد ۶۰/۴ و نگا: صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۰/۱، صحيح أبي داود ۹۵۷/۳، و صحيح ابن ماجه ۳۳۱/۲ و کتاب زاد المعاد ۳۷۷/۲.

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱). [هنگام صبح، صدبار بخواند].

«هیچ معبودی به جز الله «به حق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی برای او نیست، پادشاهی و حمد از آن اوست، و او بر هر چیز تواناست».

۹۴- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ». [هنگام صبح، سه بار بخواند]^(۲).

«تسبیح و پاکی الله و ستایش او را به تعداد آفریدگانش و خشنودی اش و سنگینی عرشش و جوهر سخنانش، بیان می‌نمایم».

۹۵- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا». [هنگام صبح آن را بخواند]^(۳).

«بار الها! از تو علم سودمند، رزق پاک و عمل مقبول مسألت می‌نمایم».

۱- هر کس این ذکر ار (۱۰۰) مرتبه در روز بخواند، اجر آزادی (۱۰) برده به او داده می‌شود، و (۱۰۰) حسنه برای او نوشته می‌شود، و (۱۰۰) گناه از او پاک می‌گردد، و نیز برای او حدود و مرزی قرار داده می‌شود که شیطان آن روز تا شب نمی‌تواند به او نزدیک شود و لطمه بزند، و هیچ کس برتر از او در روز قیامت نیست مگر کسی که بیشتر از او این ذکر را خوانده باشد. البخاری ۹۵/۴، و مسلم ۲۰۷۱/۴.

۲- مسلم ۲۰۹۰/۴.

۳- ابن السنی در کتاب: عمل الیوم واللیلة شماره ۵۴، و ابن ماجه شماره ۹۲۵ و عبدالقادر و شعیب الأرناؤوط در تحقیق کتاب: زاد المعاد ۳۷۵/۲ سندش را حسن دانسته‌اند.

۹۶- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ». [روزانه صد بار گفته شود]^(۱).

«من از الله طلب آمرزش می‌کنم و به سوی او بر می‌گردم».

۹۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ». [هنگام شب، سه بار خوانده شود]^{(۲)(۳)}.

۹۸- «اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ». [هنگام صبح، ده بار خوانده شود]^{(۴)(۵)}.

«بار الها! بر پیامبرمان محمد سلام و درود بفرست».

اُذکار خواب

۹۹- هنگام خوابیدن دو دستش را همانند دعا کنار هم قرار دهد و سوره‌های زیر را بخواند و در آن بدمد، سپس دو دستش را تا جایی که می‌رسد به بدنش بمالد، و این کار را از سر و صورت و قسمت

۱- البخاری مع الفتح ۱۱/۱۰۱، و مسلم ۴/۲۰۷۵.

۲- هرکس شامگاه سه مرتبه آن را بخواند سختی‌های آن شب به او ضرری نمی‌رساند. أحمد ۲/۲۹۰ و النسائی در کتاب: عمل الیوم واللیلة شماره ی ۵۹۰ و ابن السنی شماره ی ۶۸، و نگا: صحیح الترمذی ۳/۱۸۷، و صحیح ابن ماجه ۲/۲۶۶ و تحفة الأخیار ص ۴۵.

۳- متفق علیه.

۴- هرکس صبح (۱۰) بار، و شب (۱۰) بار بر من درود بفرستد، روز قیامت شفاعت من شامل حالش می‌شود. طبرانی با دو سند آن را روایت کرده که یکی از آنها مورد اعتماد است. نگا: مجمع الزوائد ۱۰/۱۲۰ و صحیح الترغیب والترهیب ۱/۲۷۳.

۵- متفق علیه.

جلوی بدن آغاز نماید و آن را سه بار تکرار کند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [الإخلاص ۱ - ۴].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق ۱ - ۵].

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾^(۱). [الناس ۱ - ۶].

توجه: ترجمه آیات گذشته در قسمت ۷۰ بیان شد.

۱۰۰- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾^(۲). [البقرة: ۲۵۵].

ترجمه آیه در قسمت ۷۰ بیان شد.

۱- البخاری مع الفتح ۶۲/۹، و مسلم ۱۷۲۳/۴.

۲- هرکس این آیه را در بسترش بخواند، محافظی (از ملائکه) از طرف خدا برایش گماشته می شود و شیطان تا صبح به او نزدیک نمی شود. البخاری مع الفتح ۴۸۷/۴.

۱۰۱- ﴿عَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ عَمَّنَ
بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَقِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَفِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا وَسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن
نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن
قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾﴾. [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶].

«پیامبر و مؤمنان به آنچه از سوی پروردگارش بر او نازل شده
ایمان آوردند، همه به خدا، فرشتگان او و کتاب‌های وی و پیغمبرانش
ایمان آوردند «و می‌گویند»: میان هیچ یک از پیامبران او فرق
نمی‌گذاریم و شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا! آمرزش تو را
می‌خواهیم و بازگشت (همه) به سوی تو است».

«خداوند به هیچ کس جز به اندازه توانائیش تکلیف نمی‌کند، هر
کار «خوبی» را انجام دهد برای خود انجام داده، و هر کار «بدی که»
بکند به زیان خود کرده است. پروردگارا! اگر ما فراموش کردیم یا به
خطا رفتیم، ما را «بدان» مگیر. پروردگارا! بار سنگین را بر ما مگذار،
آنچنان که بر کسانی که پیش از ما بودند، گذاشتی. پروردگارا! آنچه را
که طاقت تحمل آن را نداریم بر ما مقرر مدار، و ما را ببخش، و

۱- هرکس این دو آیه را در شب قرائت نماید، او را کفایت می‌کند. البخاری مع
الفتح ۹۴/۹ و مسلم ۵۵۴/۱، و هر دو آیه در سورة بقره، ۲۸۵ - ۲۸۶
می‌باشد.

گناهان ما را بپوشان، و مشمول رحمت خود قرار ده، تو مولی و سرپرست مائی، پس ما را بر کافران پیروز گردان.»

۱۰۲- اگر یکی از شما از بسترش برخاست و دوباره به آن برگشت، جایش را جاروب (و واریسی) کند؛ زیرا او نمی‌داند که پس از رفتنش چه چیزی بر سر بسترش آمده است و این دعا را بخواند:

«بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمَسَكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمْهَا، وَإِنْ أُرْسَلْتُهَا فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ»^(۱).

«پروردگارا! به نام تو پهلوی خود را بر زمین نهادم، و به کمک تو آن را از زمین، بلند می‌کنم، اگر در حالت خواب روح مرا قبض کردی، آن را ببخشای، و اگر دوباره به او اجازه زندگی دادی، از آن محافظت فرما، همچنان که از بندگان نیکت محافظت کنی.»

۱۰۳- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَأَحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاعْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»^(۲).

«بار الها! تو جان مرا آفریدی، و تو آن را دوباره پس می‌گیری، مرگ و زندگی آن بدست تو است. الهی! اگر زنده اش نگهداشتی، از او محافظت کن، و اگر آن را میراندی، پس مورد آمرزش قرار ده. الهی! من از تو عافیت می‌خواهم.»

۱- البخاری ۱۱/۱۲۶، و مسلم ۴/۲۰۸۴.

۲- مسلم ۴/۲۰۸۳ و أحمد با همان لفظ آورده است ۷۹/۲.

۱۰۴- زمانی که رسول الله ﷺ می‌خواست بخوابد، دست راستش را زیر گونه‌اش قرار می‌داد و این دعا را سه بار می‌خواند:

«اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»^(۱).

«الهی! روزی که بندگان را حشر می‌کنی، مرا از عذابت نجات ده». [سه مرتبه خوانده می‌شود].

۱۰۵- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا»^(۲).

«خدایا! با نام تو می‌میرم (می‌خوابم) و با نام تو زنده می‌شوم [بیدار می‌شوم]».

۱۰۶- «سُبْحَانَ اللَّهِ [۳۳]، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ [۳۳]، وَاللَّهُ أَكْبَرُ [۳۴]»^(۳).

۱۰۷- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»^(۴).

«الهی! پروردگار آسمانها و زمین، و پروردگار عرش بزرگ،

۱- أبوداود با همان لفظ ۳۱۱/۴، و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۳/۳.

۲- البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۳/۴.

۳- هرکس این تسبیحات را در هنگام خوابیدن بخواند، از داشتن خادمی برای او بهتر است. [و در رفع خستگی و کسالت به او کمک می‌کند]. البخاری مع الفتح ۷۱/۷، و مسلم ۲۰۹۱/۴.

۴- مسلم ۲۰۸۴/۴.

پروردگار ما و همه چیز، شکافنده دانه و هسته، و فرود آورنده تورات و انجیل و فرقان، از شرّ هر آنچه که پیشانی‌اش در دست تو است به تو پناه می‌برم. الهی! توئی اول، قبل از تو چیزی نیست. و توئی آخر، بعد از تو چیزی نیست. تو آشکاری، و هیچ چیز آشکارتر از تو نیست. تو پنهانی، و هیچ چیز پنهان‌تر از تو نیست. الهی! وام‌های ما را ادا کن، و ما را از تنگدستی به غنا و توانگری برسان».

۱۰۸- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤَيٍّ»^(۱).

«تمام ستایش‌ها خدائی راست که ما را خورانید و نوشانید، و تمام امور را کفایت کرد و به ما جای پناه داد، براستی که چقدر از مردم هستند که هیچ گونه مددکار و پناه دهنده‌ای ندارند».

۱۰۹- «اللَّهُمَّ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكِهِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ»^(۲). (ترجمه آن در حدیث ۱۱/۸۵ بیان شد).

۱۱۰- يَفْرَأُ ﴿الْم﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ... ﴿سورة السَّجْدَةِ﴾ و ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ...﴾ (سورة الملک)^(۳).

«سوره‌های ﴿الْم﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ... ﴿سورة السَّجْدَةِ﴾

۱- مسلم ۲۰۸۵/۴.

۲- أبوداود ۳۱۷/۴، و نکا: صحيح سنن الترمذی ۱۴۲/۳.

۳- الترمذی و نسائی، و نکا: صحيح الجامع ۲۵۵/۴.

و ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ...﴾ (سوره المُلک) را بخواند.

۱۱۱- «اللَّهُمَّ^(۱) أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»^{(۲)(۳)}.

«بار الها! جانم را به تو سپردم، و کار خود را به تو تفویض نمودم، و چهره‌ام را به سوی تو گرداندم، و به تو اتکا کردم، در حالی که به نعمت‌های تو امیدوارم و از عذابت بیم ناکم، به جز تو پناهگاهی و جای نجاتی ندارم. الهی! به کتابی که تو نازل فرمودی، و به پیامبری که تو مبعوث کردی، ایمان آوردم».

۱- زمانی که خواستی به رختخواب بروی، مانند وضوی نماز، وضو گرفته سپس بر پهلوی راست بخواب و بگو: ... (حدیث).

۲- رسول الله ﷺ برای کسی که این دعا را بگوید فرمود: «فَإِنْ مُتَّ، مُتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ». «اگر بمیرد، بر فطرت [مسلمانی] مرده است». البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۱/۴.

۳- رسول الله ﷺ برای کسی که این دعا را بگوید فرمود: «فَإِنْ مُتَّ، مُتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ». «اگر بمیرد، بر فطرت [مسلمانی] مرده است». البخاری مع الفتح ۱۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۸۱/۴.

دعای هنگام غلتیدن از پهلوی به پهلوی در شب

۱۱۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ»^(۱).

«هیچ معبودی بجز الله «به حق» یکتا و قادر مطلق، وجود ندارد. پروردگار آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آنهاست، خداوند شکست‌ناپذیر، بسیار آمرزنده».

دعای موقع هول و هراس و پریشانی هنگام خواب

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضَرُونَ»^(۲).

«به وسیله کلمات کامل الهی «یعنی؛ کلام کامل و بی نقص خداوند»^(۳) از خشم و مجازات او، بدی بندگان و سوسه‌های شیاطین و از اینکه آنها نزد من بیایند به خدا پناه می‌برم».

۱- الحاکم ۵۴۰/۱ و آن را صحیح دانسته، و ذهبی با او موافقت کرده است، و النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة، و ابن السنی، و نگا: صحیح الجامع ۲۱۳/۴.

۲- أبوداود ۱۲/۴، و نگا: صحیح الترمذی ۱۷۱/۳.

۳- از آنجائیکه هر کلامی نقص دارد و کلام خداوند بی‌عیب و نقص و به طور مطلق کامل می‌باشد پناه بردن به آن نیز کامل است. (مترجم)

اعمالی که پس از دیدن رؤیا یا خواب بد باید انجام گیرد

۱/۱۱۴ - «يَنْفُثُ عَنْ يَسَارِهِ» (ثَلَاثًا)^(۱).

«سه بار به طرف چپ خود فوت کند [فوتی که با کمی رطوبت

آب دهان همراه باشد]».

۲/۱۱۴ - «يَسْتَعِيذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى (ثَلَاثَ

مَرَّاتٍ)^(۲).

«سه بار از شیطان و از شر آنچه که دیده است به الله پناه برد».

۳/۱۱۴ - «لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا»^(۳).

«در مورد آن با کسی صحبت نکند».

۴/۱۱۴ «يَتَحَوَّلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ»^(۴).

«پهلوی خود را جابجا کند».

۱۱۵ - «يَقُومُ يُصَلِّي إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ»^(۵).

«اگر خواست برخیزد و نماز بخواند».

۱- مسلم ۱۷۷۲/۴.

۲- مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

۳- مسلم ۱۷۷۲/۴.

۴- مسلم ۱۷۷۳/۴.

۵- مسلم ۱۷۷۳/۴.

دعای قنوت در نماز و تر

۱۱۶- «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ [وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»^(۱).

«الهی! مرا در زمره کسانی قرار ده که آنها را هدایت کرده‌ای، و مرا جز کسانی قرار ده که به آنها عافیت عطا فرمودی. الهی! مرا جزو کسانی قرار ده که تو یاور آنانی، و هر چه که به من عنایت فرموده‌ای، مبارکش بگردان، و مرا از قضای بد، حفاظت کن، تویی که حکم می‌کنی، احدی بر تو حاکمیت ندارد، همانا کسیکه تو او را حمایت کنی، ذلیل و خوار نمی‌شود، و کسی که تو با او دشمنی کنی هرگز عزت نمی‌یابد. پروردگارا! تو بابرکت و بلندمرتبه هستی».

۱۱۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»^(۲).

«الهی! از خشم تو به خشنودیت، و از عذاب تو به عفو، پناه می‌برم، از خشم به تو پناه می‌برم. الهی! من نمی‌توانم تو را آنطور

۱- أصحاب السنن الأربعة و أحمد و درامی و حاکم و بیهقی، و آنچه بین دو گروه است از بیهقی روایت شده است. و نگا: صحیح الترمذی ۱۴۴/۱ و صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱ و إرواء الغلیل أثر ألبانی ۱۷۲/۲.

۲- أصحاب السنن الأربعة و أحمد. نگا: صحیح الترمذی ۱۸۰/۳ و صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱ و إرواء الغلیل ۱۷۵/۲.

که شایسته‌ای، مدح کنم، تو آنچنانی که خود را مدح کرده‌ای».

۱۱۸- «اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَغِيثُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْحَمْدَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مِنْ يَكْفُرُكَ»^(۱).

«بار الها! فقط تو را بندگی می‌کنیم، و برای تو نماز می‌خوانیم، و تو را سجده می‌نمائیم، و به سوی تو تلاش می‌کنیم «عملی انجام می‌دهیم که به تو نزدیک شویم» و به رحمت تو امیدواریم، و از عذاب تو می‌ترسیم، هر آینه عذاب به کفار خواهد رسید. بار الها! از تو مدد می‌جوییم، و آمرزش می‌خواهیم، و برای تو ثنای نیک می‌گوییم، و به تو کفر نمی‌ورزیم، و به تو ایمان می‌آوریم، و برای تو خشوع می‌کنیم، و از کسی که به تو کفر می‌روزد، کناره می‌گیریم».

ذکر پس از سلام نماز وتر

۱۱۹ سه بار «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ» بگوید و بار سوم با صدای بلند و کشیده «رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» را به آن بیفزاید^(۲).

۱- بیهقی در کتاب السنن الکبری و سندش را صحیح دانسته ۲/۲۱۱ و شیخ ألبانی در کتاب إرواء الغلیل گفته سندش صحیح است ۲/۱۷۰ و آن را به عمر رضی الله عنه نسبت داده است.

۲- النسائی ۳/۲۴۴ و الدار قطنی و غیره، و بین دو گروه از دارقطنی است ۲/۳۱ و سندش صحیح است. نگا: کتاب زاد المعاد تحقیق شعیب أرناؤوط و عبد القادر أرناؤوط ۱/۳۳۷.

دعای هنگام غم و اندوه

۱۲۰- «اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيعَ قَلْبِي، وَتُورِ صَدْرِي، وَتَجْلَاءَ حُزْنِي، وَتَذْهَبَ هَمِّي»^(۱).

«الهی! من بنده ی تو و فرزند بنده و کنیز تو هستم، پیشانی من «زممم» در دست تو است، فرمان تو در حق من نافذ است، قضاوت در حق من عین عدالت است. الهی! من بوسیله هر اسمی که خود را با آن مسَمّی کرده‌ای، یا در کتابت نازل کرده‌ای، یا به یکی از مخلوقات تعلیم داده‌ای، یا ترجیح داده‌ای که نزد تو در علم غیب بماند، از تو مسألت می‌نمایم که قرآن را بهار دل، نور سینه، برطرف کننده غم و اندوه من بگردانی».

۱۲۱- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»^(۲).

«بار الها! من از غم و اندوه، و ناتوانی و سستی، بخل و ترس، سنگینی وام، غلبه مردان، به تو پناه می‌برم».

۱- أحمد ۳۹۱/۱ و ألبانی آن را صحیح دانسته است.

۲- البخاری ۱۵۸/۷، رسول الله ﷺ این دعا بسیار می‌خواندند، نگا: البخاری مع الفتح ۱۷۳/۱۱.

دعا به هنگام مشقت

۱۲۲- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»^(۱).

«هیچ معبودی بجز خدای بزرگ و بردبار «به حق» وجود ندارد. هیچ معبودی جز الله که پروردگار عرش بزرگ است «به حق» وجود ندارد. هیچ معبودی به جز الله که پروردگار آسمان ها و زمین و عرش گرامی است «به حق» وجود ندارد».

۱۲۳- «اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۲).

«ای الله! به رحمت تو امیدوارم، مرا به اندازۀ یک چشم به هم زدن به حال خودم وامگذار، و تمام امورم را اصلاح کن، بجز تو معبود دیگری «به حق» وجود ندارد».

۱۲۴- «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ»^(۳).

«هیچ معبودی به جز تو «به حق» وجود ندارد، پاک و منزّه هستی و من از زمرۀ ستمکاران بودم».

۱- البخاری ۱۵۴/۷ و مسلم ۲۰۹۲/۴.

۲- أبوداود ۳۲۴/۴ و أحمد ۴۲/۵، البانی در صحیح أبو داود آن را حسن دانسته است ۹۵۹/۳.

۳- الترمذی ۵۲۹/۵ و حاکم آن را صحیح دانسته و ذهبی ۵۰۵/۱ با حاکم موافقت کرده است، و نگا: صحیح الترمذی ۱۶۸/۳.

۱۲۵- «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»^(۱).

«الله، الله پروردگار من است و هیچ چیزی را برای او شریک قرار نمی‌دهم».

دعای هنگام روبرو شدن با دشمن یا صاحب قدرت

۱۲۶- «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»^(۲)^(۳).

«الهی! ما تو را در برابرشان «دشمنان» قرار می‌دهیم و از شرارت‌های آنها به تو پناه می‌آوریم».

۱۲۷- «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ»^(۴).

«الهی! تو یار و مددکار من هستی، به کمک تو تاخت و تاز می‌نمایم، و به کمک تو «بر دشمنان» حمله می‌کنم، و با مدد تو می‌جنگم».

۱۲۸- «حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^(۵).

«الله برای ما کافی است، و بهترین کارساز است».

۱- أبوداود ۸۷/۲ و نگا: صحیح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

۲- أبو داود ۸۹/۲، و حاکم آن را صحیح دانسته و ذهبی موافقت کرده است ۱۴۲/۲.

۳- أبو داود ۸۹/۲، و حاکم آن را صحیح دانسته و ذهبی موافقت کرده است ۱۴۲/۲.

۴- أبو داود ۴۲/۳ و ترمذی ۵۷۲/۵، و نگا: صحیح الترمذی ۱۸۳/۳.

۵- البخاری ۱۷۲/۵.

دعای کسی که از ظلم فرمانروا می ترسد

۱۲۹- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فَلَانِ ابْنِ فَلَانٍ، وَأَحْزَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْطُرَ عَلَيَّ أَحَدًا مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»^(۱).

«یا الله! ای پروردگار هفت آسمان، پروردگار عرش بزرگ، در برابر فلانی فرزند فلانی و دار و دسته اش که از مخلوقات تو هستند، پناه من باش، و از اینکه کسی از آنها بر من ظلم کند، یا طغیان نماید؛ زیرا هرکس به تو پناه آورد، عزّت می یابد، همانا ستایش تو والاست و جز تو معبودی «به حق» نیست».

۱۳۰- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَخَافُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُسِيكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعَنَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فَلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۲).

«الله بزرگتر از همه است، الله از تمام مخلوقاتش با عزّت تر است، الله از آنچه که من می ترسم و پرهیز می کنم، نیرومندتر است، اوست که هفت آسمان را از این که بر زمین بیفتند، نگه می دارد، و آسمان

۱- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ۷۰۷، و ألبانی در کتاب صحیح الأدب المفرد به شماره ۵۴۵ آن را صحیح دانسته است.

۲- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ۷۰۸ و ألبانی در کتاب صحیح الأدب المفرد به شماره ۵۴۶ آن را صحیح دانسته است.

بر زمین نمی‌افتد مگر به اجازه او. بار الهی! از شرّ فلان بندهات و لشکریان، پیروان و طرفداران جن و انس‌اش، تو پناه من باش؛ چرا که ثنای تو والاست و هرکس به تو پناه آورد، عزّت می‌یابد و ستایش تو نیکو است و پناهنده به تو باعزّت است و نامت مُبارک است و بجز تو معبود دیگری «به حق» وجود ندارد».

دعای علیه دشمن

۱۳۱- «اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلِّزْلَهُمْ»^(۱).

«پروردگار! ای فرودآورنده کتاب، و ای سریع الحساب! دشمنان را شکست بده. الهی! آنها را شکست بده و متزلزل بگردان».

دعای کسی که از گروهی می‌ترسد

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»^(۲).

«ای الله! تو در برابر دشمنان بهر طریق که می‌خواهی، مرا کفایت فرما».

۱- مسلم ۱۳۶۲/۳.

۲- مسلم ۲۳۰۰/۴.

دعای کسی که در ایمان دچار شک و وسوسه شده است

۱/۱۳۳ - «يَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ»^(۱).

«به الله پناه ببرد».

۲/۱۳۳ «يَنْتَهِي عَمَّا شَكَّ فِيهِ»^(۲).

«آنچه را که در آن، به شک افتاده است رها کند».

۱۳۴ - يقول «آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ»^(۳).

بگوید: «به الله و فرستادگانش ایمان آوردم».

۱۳۵ - این آیه را بخواند: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾^(۴).

«او اول است که آغازی ندارد، و آخر است که پایانی ندارد، و آشکار است که همه چیز بر او دلالت دارد، و پنهان است که حواس انسان بر او احاطه ندارد، او به همه چیز آگاه است».

۱- البخاری مع الفتح ۳۳۶/۶ و مسلم ۱۲۰/۱.

۲- البخاری مع الفتح ۳۳۶/۶ و مسلم ۱۲۰/۱.

۳- مسلم ۱۱۹/۱ - ۱۲۰.

۴- سورة الحديد ، آیه: ۳، أبوداود ۳۲۹/۴ و البانی در صحیح أبو داود ۹۶۲/۳ آن را حسن دانسته است.

دعا برای ادای قرض و بدهی

۱۳۶- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»^(۱).

«ای الله! مرا با رزق حلال، کفایت کن، و رزق حرام نصیبم مگردان، و با فضل خود از دیگران بی نیاز کن».

۱۳۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»^(۲).

«بار الها! من از غم و اندوه، ناتوانی و سستی، بخل و ترس و سنگینی بدهی، و غلبه مردان به تو پناه می برم».

دعای وسوسه در نماز و قرائت قرآن

۱۳۸- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۳) بگو و سه بار به سمت چپ خود تف کن، یعنی؛ فوت کن بطوری که همراه با کمی از آب دهان باشد.

«من از شیطان رانده شده به الله پناه می برم».

۱- ترمذی ۵۶۰/۵، و نگا: صحیح الترمذی ۱۸۰/۳.

۲- البخاری ۱۵۸/۷.

۳- مسلم ۱۷۲۹/۴ از حدیث عثمان بن أبی العاص رضی الله عنه و در آن آمده: من این عمل را انجام دادم و خداوند آن وسوسه را از من دور کرد.

دعا برای انجام کار مشکل

۱۳۹- «اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا»^(۱).

«الهی! انجام هیچ کاری آسان نیست مگر آن را تو آسان بگردانی و تویی که هرگاه بخواهی، مشکل را آسان می گردانی».

آنچه که مرتکب گناه باید بگوید و انجام دهد

۱۴۰- «مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الظُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»^(۲).

«هر بنده‌ای که مرتکب گناهی شد، سپس خوب وضو گرفت و دو رکعت نماز خواند و از خدا طلب آمرزش نمود، خداوند او را می بخشد».

دعای طرد شیطان و وسوسه‌هایش

۱۴۱- «الْاِسْتِعَاذَةُ بِاللَّهِ مِنْهُ»^(۳).

«پناه بردن از شیطان به الله».

۱- ابن حبان در صحیحش به شماره‌ی ۲۴۲۷ «موارد» و ابن السنی شماره‌ی ۳۵۱، و حافظ ابن حجر گفته: این حدیث صحیح است، و عبد القادر أرناؤوط در کتاب: تخريج الأذکار للنووی ص ۱۰۶ آن را صحیح دانسته است.

۲- أبو داود ۸۶/۲ و الترمذی، صحیح الترمذی ۲۵۷/۲ و ألبانی در صحیح أبی داود ۲۸۳/۱ آن را صحیح دانسته است.

۳- أبوداود ۲۰۶/۱ و ترمذی، نکا: صحیح الترمذی ۷۷/۱، و سوره‌ی المؤمنون آیه ۹۸ - ۹۹.

۱۴۲- «الْأَذَانُ»^(۱). «أَذَانٌ كَفْتَنُ».

۱۴۳- «الْأَذْكَارُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ»^(۲). «با ذکر و قرائت قرآن».

دعای هنگام حادثه ناگوار و یا شکست در کار

۱۴۴- «قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ»^(۳). «همان پیش آمد که تقدیر الله

بود، هر چه الله بخواهد، همان می شود».

۱- مسلم ۲۹۱/۱ و البخاری ۱۵۱/۱.

۲- پیامبر ﷺ فرمودند: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفُرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ». مسلم ۵۳۹/۱. «خانه‌هایتان را به قبرستان تبدیل نکنید؛ چرا که شیطان از خانه‌ای که در آن سوره‌ی بقره خوانده شود، فرار می‌کند». و همچنین با اذکار صبح و شام و خواب و بیداری و داخل شدن به خانه و خارج شدن از آن و اذکار داخل شدن به مسجد و خروج از آن، و سایر اذکار وارده در قرآن و سنت، مانند خواندن آیه‌ی الکرسی، و دو آیه‌ی آخر سوره‌ی بقره هنگام خوابیدن، شیطان فرار می‌کند، و هرکس صد بار این ذکر «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» را بخواند در آن روز برایش سپری در برابر شیطان قرار داده می‌شود.

۳- رسول الله ﷺ می‌فرماید: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اِخْرَضَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعَانَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». مسلم ۲۰۵۲/۴. «مؤمن قوی نزد خدا از مؤمن ضعیف بهتر و محبوب‌تر است، و در هر یک از آنها «مؤمن قوی و ضعیف» خبری نهفته است، پس حریص انجام کاری باش که به تو سودی برسد، و از خدا کمک بخواه و احساس عجز مکن، و اگر به مصیبتی گرفتار

تبریک به کسی که صاحب فرزند شده و جواب آن

۱۴۵- کسی که صاحب فرزندی شد، به او بگوید: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بِرَّهُ». و او در جواب بگوید: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ مِثْلَهُ، وَأَجَزَلَ ثَوَابَكَ»^(۱).

کسی که صاحب فرزندی شد، به او بگوید: «خداوند در آن چه که به تو عنایت کرده است، برکت بدهد، به تو توفیق شکرگزاری عطا فرماید، و امیدوارم که فرزندی به کمال برسد و تو از نیکی او بهره مند شوی»، و او در جواب بگویی: (برکت خداوند برای تو و بر تو باد! خداوند به تو پاداش نیک عطا فرماید و مانند این را نیز به تو بدهد و ثوابت را افزون فرماید).

دعا برای محافظت فرزند

۱۴۶- رسول الله ﷺ با خواندن این کلمات، حسن و حسین علیهما السلام را به خدا می‌سپرد تا آنها را حفاظت کند: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ»^(۲).

شدی مگو: اگر چنین می‌کردم، چنین و چنان می‌شد، بلکه بگو: همان پیش آمدی که تقدیر خدا بود، هر چه الله بخواهد، همان می‌شود؛ زیرا این اگرها، راه را بر شیطان باز می‌کنند.

۱- نگا: الأذکار اثر النووی ص ۳۴۹، وصحیح الأذکار نووی، أثر سلیم الهاللی ۷۱۳/۲.

۲- البخاری ۱۱۹/۴ از حدیث ابن عباس رضی الله عنهما.

«من شما دو نفر «حسن و حسین» را به وسیله کلمات کامل الله از بدی هر شیطان و جانور زهردار و زخم چشم به حفظ خدا می سپارم».

دعا برای مریض هنگام عیادتش

۱۴۷- «لَا بَأْسَ ظُهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»^(۱).

«هیچ باکی نیست، این بیماری به خواست خداوند، پاک کننده گناهان» است».

۱۴۸- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ». (هفت بار بخواند)^(۲).

«از خداوند عظیم، پروردگار عرش بزرگ، می خواهم که تو را شفا دهد».

فضیلت عیادت مریض

قال رسول الله ﷺ: «إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ فَإِذَا جَلَسَ عَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدُوَّةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمِيسَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ»^(۳).

۱- البخاری مع الفتح ۱۱۸/۱۰.

۲- مسلمانی که به عیادت مریضی برود که اجلش فرا نرسیده است، و این دعا را هفت بار بر او بخواند، مریض شفا می یابد. الترمذی و أبوداود، و نگا: صحیح الترمذی ۲۱۰/۲ و صحیح الجامع ۱۸۰/۵.

۳- الترمذی و ابن ماجه و أحمد، و نگا: صحیح ابن ماجه ۲۴۴/۱ و صحیح الترمذی ۲۸۶/۱، و أحمد شاکر آن را صحیح دانسته است.

رسول الله ﷺ فرمودند: «هرگاه مردی به عیادت برادر مسلمانش برود، تا وقتی که آنجا می‌رود و می‌نشیند، در میان میوه‌های چیده شده بهشت، قدم بر می‌دارد، پس زمانی که آنجا نشست، رحمت او را فرا می‌گیرد، و اگر هنگام صبح به عیادت برود، هفتاد هزار ملائکه تا شب بر او درود می‌فرستند، و اگر شب به عیادت برود، هفتاد هزار ملائکه تا صبح بر او درود می‌فرستند».

دعای مریضی که از زندگی ناامید شده

۱۵۰- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَرْحَمْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى»^(۱).

«بار الها! مرا ببخش، و بر من رحم کن، و مرا به رفیقِ اعلیٰ ملحق ساز». «یعنی رسول الله ﷺ، پیامبران علیهم‌السلام، ملائکه و بندگان صالح».

۱۵۱- «جَعَلَ التَّيُّبُ ﷺ عِنْدَ مَوْتِهِ يُدْخِلُ يَدَيْهِ فِي الْمَاءِ فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِمَوْتٍ لَسَكْرَاتٍ»^(۲).

«پیامبر ﷺ هنگام مرگ دست هایش را در آب فرو می‌برد و صورتش را با آنها مسح می‌کرد و می‌فرمود: هیچ معبودی بجز الله «به حق» وجود ندارد، همانا مرگ دارای سختی و دشواری است».

۱۵۲- و همچنین این دعا را می‌خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ

۱- البخاری ۱۰/۷ و مسلم ۱۸۹۳/۴.

۲- البخاری مع الفتح ۱۴۴/۸ و در حدیث مسواک زدن نیز بیان شده است.

الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^{(۱)(۲)}.
ترجمه‌اش در اذکار قبل بیان شده است.

تلقین لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ به شخص در حال احتضار
۱۵۳- «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ»^(۳).
«هرکس آخرین کلامش لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ باشد، وارد بهشت
می‌گردد».

دعای انسان مصیبت زده
۱۵۴- «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ
لِي خَيْرًا مِنْهَا»^(۴).

«بدون تردید ما از آنِ الله هستیم و بازگشت همه ما بسوی
اوست. الهی! مرا در مقابل مصیبت، پاداش ده، و در عوض آن چیز
بهتری به من عنایت فرما».

۱- الترمذی و ابن ماجه، و ألبانی آن را صحیح دانسته است، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

۲- الترمذی و ابن ماجه، و ألبانی آن را صحیح دانسته است، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۲/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۱۷/۲.

۳- أبوداود ۱۹۰/۳، و نگا: صحیح الجامع ۴۳۲/۵.

۴- مسلم ۶۳۲/۲.

دعای بعد از خروج روح و بستن چشمان میت

۱۵۵- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْقَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيَّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقَبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»^(۱).

«ای الله! فلان را ببخشای (نامش را بزبان آورد)، و درجه او را در میان هدایت یافتگان، رفیع بگردان، و فرزندانش را در میان بازماندگان، سرپرستی کن، و ما و او را ببخشای، ای پروردگار جهانیان، یا الله! قبرش را وسیع و منور بگردان».

دعا برای میت در نماز جنازه

۱۵۶- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»^(۲).

«بار الها! او را ببخش، و بر او رحم کن، و عافیت نصیبش بگردان، و از وی گذشت کن. الهی! میهمانی او را گرمی بدار، و قبرش را وسیع بگردان، و او را با آب و برف و تگرگ بشوی، و از گناهان، چنان

۱- مسلم ۶۳۴/۲.

۲- مسلم ۶۶۳/۲. و اگر میت مؤنث باشد از ضمیر مؤنث استفاده می شود: «اللَّهُمَّ

اغْفِرْ لَهَا وَارْحَمْهَا وَ...». (مترجم).

پاکش بگردان که لباس سفید را از آلودگی، پاک و تمیز می گردانی. پروردگارا! به او خانه ای بهتر از خانه اش، و خانواده ای بهتر از خانواده اش، و همسری بهتر از همسرش، عنایت بفرما، و او را وارد بهشت کن، و از عذاب قبر و دوزخ پناهش ده».

۱۵۷- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا، وَغَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»^(۱).

«الهی! زنده و مرده، حاضر و غایب، کوچک و بزرگ، مرد و زن ما را مورد آمرزش قرار دهد، یا الله! هرکسی را از میان ما زنده نگه می داری بر اسلام زنده اش نگاه دار، و هرکسی را میرانی بر ایمان بمیران. بار الها! از اجر این متوفی ما را محروم مگردان، و بعد از وی ما را گمراه نکن».

۱۵۸- «اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانًا بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلُ جَوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاعْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»^(۲).

«یا الله! همانا فلان پسر فلان در امان و پناه تو است، پس او را از فتنه قبر و عذاب دوزخ نجات بده، بدون شک تو اهل وفا و حق هستی. الها! او را ببخشای و بر وی رحم کن، همانا تو بخشاینده و مهربانی».

۱۵۹- «اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ احْتَاجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ

۱- ابن ماجه ۴۸۰/۱ و أحمد ۳۶۸/۲، و نگا: صحيح ابن ماجه ۲۵۱/۱.

۲- ابن ماجه ، و نگا: صحيح ابن ماجه ۲۵۱/۱، و أبوداود ۲۱۱/۳.

عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»^(۱).
 «ای الله! این شخص بنده ی تو و فرزند کنیز تو است که به
 رحمت تو نیازمند است، و تو از عذاب دادن او بی نیازی، اگر نیکوکار
 است بر نیکی هایش بیفزای، و اگر بدکار است از او گذشت بفرما».

دعا در نماز میت برای کودک

۱۶۰ - «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»^(۲).

«خداوندا! او را از عذاب قبر پناه ده».

اگر دعای زیر را خواند هم خوب است:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطًا وَذُخْرًا لَوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا. اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ
 مَوَازِينَهِمَا وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ
 إِبْرَاهِيمَ، وَفِيهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا
 مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ»^(۳).

۱- الحاکم و آن را صحیح دانسته و ذهبی با او موافقت کرده است ۳۵۹/۱، و
 نگا: أحكام الجنائز اثر البانی ص ۱۲۵.

۲- سعید بن المسیب رضی الله عنه گفته است: پشت سر ابو هریره رضی الله عنه بر کودکی نماز
 خواندم که هرگز مرتکب گناه و اشتباهی نشده بود و شنیدم که وی گفت:
 «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ». «بارالها! او را از عذاب قبر مصون دار». مالک
 در کتاب: الموطأ ۲۸۸/۱ و ابن ابی شیبہ در کتاب: المصنف ۳/ ۲۱۷ و
 البیهقی ۹/۴، و شعب ابی ذر رضی الله عنه سندش را در تحقیق کتاب: شرح السنة اثر
 امام بغوی ۳۵۷/۵ صحیح دانسته است.

۳- نگا: المغنی لابن قدامه ۴۱۶/۳ و کتاب: الدروس المهمة لعامة الأمة اثر ابن باز
 ص ۱۵.

«خدایا! او را میزبان و ذخیره و شفاعت کننده‌ای که شفاعتش قبول شود برای پدر و مادرش قرار بده. خدایا! بوسیله او ترازوی حسنات پدر و مادرش را سنگین بگردان، و بر پاداش آنها بیفزای، و او را به مؤمنان نیکوکار ملحق بگردان، و در کفالت ابراهیم؛ قرار ده، و به رحمت خود از عذاب دوزخ حفظ کن، و خانه‌ای بهتر از خانه اش، و خانواده‌ای بهتر از خانواده‌اش به او عطا فرما، خدایا! گذشتگان و کسانی را که پیش از ما رفته‌اند و آنهایی را که در ایمان بر ما سبقت جسته اند بیامرز.»

۱۶۱- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا»^(۱).

«خدایا! او را برای ما میزبان و ذخیره و ثوابی قرار ده.»

دعای تسلیت گفتن

۱۶۲- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ... فَلْيَتَصَبَّرْ وَلْيَتَحْتَسِبْ»^(۲).

«همانا آنچه را که خداوند گرفت، از آن خودش بود، و آنچه را که داده است نیز مال خود او می‌باشد، مسلماً هر چیز، میعاد معینی دارد، لذا باید صبر کنی و امید ثواب داشته باشی.»

۱- امام حسن علیه السلام سوره‌ی فاتحه را بر کودک می‌خواند و سپس ذکر مذکور را می‌خواند. البغوی فی شرح السنة ۳۵۷/۵، و عبدالرزاق شماره ۶۵۸۸، و البخاری بطور تعلیق در کتاب الجنائز، ۶۵ باب: قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ۱۱۳/۲ آورده است.

۲- البخاری ۸۰/۲ و مسلم ۶۳۶/۲.

«أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ وَعَفَرَ لِمِيتِكَ»^(۱).

«الله! اجرت را بزرگ گرداند و عزایت را نیکو کند، و میت را بیمارزد». و اگر دعای فوق را بخواند خوب است.

دعا هنگام نهادن میت در قبر

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»^(۲).

«به نام الله و طبق سنت رسول الله ﷺ میت را در قبر می گذارم».

دعای بعد از دفن میت

۱۶۴- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ تَبِّتْهُ»^(۳).

«بار الها! او را بیمارز و او را [در پاسخ به سؤالات منکر و نکیر] ثابت قدم بدار».

۱- الأذکار أثر امام نووی ص ۱۲۶.

۲- أبوداود ۳/۳۱۴ با سند صحیح و أحمد با لفظ «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ». «به نام الله و طبق سنت و روش رسول الله ﷺ». و سند آن صحیح است.

۳- رسول الله ﷺ پس از دفن میت قدری درنگ می کرد و می فرمود: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمُ وَسَلُّوا لَهُ التَّثْبِيتَ فَإِنَّهُ الآنَ يُسْأَلُ». «برای برادران طلب آمرزش کنید و دعا کنید تا خداوند او را ثابت و استوار نگه دارد؛ زیرا اکنون از او سؤال می شود». أبو داود ۳/۳۱۵ و حاکم و آن را صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است ۱/۳۷۰.

دعای زیارت قبور

۱۶۵- «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ [وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَفْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ] أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»^(۱).

«سلام بر شما ای اهل این منزل، که مؤمن و مسلمان هستيد، همانا ما نيز - إن شاء الله - به شما ملحق خواهيم شد، و خداوند بر گذشتگان و آیندگان ما رحم کند، از خدا برای خودمان و شما عافيت می‌طلبيم».

دعا هنگام وزیدن باد

۱۶۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»^(۲).

«بار الها! من از تو خير اين باد را می‌خواهم، و از شرّ آن به تو پناه می‌برم».

۱۶۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ»^(۳).

«الهی! من از تو خير اين باد، و خير آنچه را که در آن قرار دارد، و خير آنچه را که اين باد برای آن فرستاده شده است، مسألت

۱- مسلم ۶۷۱/۲، و ابن ماجه و لفظ از ابن ماجه است ۴۹۴/۱ از بريده رضي الله عنه، و آنچه بين كروشه است از حديث عائشه (رضي الله عنها) در صحيح مسلم ۶۷۱/۲ روايت شده است.

۲- أبوداود ۳۲۶/۴، و ابن ماجه ۱۲۲۸/۲، و نگا: صحيح ابن ماجه ۳۰۵/۲.

۳- مسلم ۶۱۶/۲، والبخاری ۷۶/۴.

می‌نمایم، و از شرّ این باد، و شرّ آنچه در آن قرار دارد، و شرّ آنچه برای آن فرستاده شده است، به تو پناه می‌برم».

دعای موقع رعد و برق

۱۶۸- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»^(۱).

«پاک و منزّه است آن ذاتی که رعد، پاکی‌اش را بیان می‌نماید و او را ستایش می‌کند، و فرشتگان نیز از بیم او، تسبیح می‌گویند».

دعای طلب باران

۱۶۹- «اللَّهُمَّ أَسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»^(۲).

«الهی! به ما بارانی عطا فرما که باعث نجات گردد، گوارا و با خیر و برکت باشد، مفید و بدون ضرر باشد، زود ببارد و دیر نکند».

۱۷۰- «اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا»^(۳).

«بار الها! بر ما باران ببار، بر ما باران ببار، بر ما باران ببار».

۱- عبد الله بن زبیر رضی الله عنه هنگامی که صدای رعد و برق را می‌شنید سخن گفتن را ترک کرده و دعای فوق را می‌خواند. الموطأ ۹۹۲/۲ و ألبانی گفته این حدیث صحیح و سندش منسوب به صحابه (رضی الله عنهم أجمعین) است.

۲- أبوداود ۳۰۳/۱ و ألبانی در صحیح أبی داود ۲۱۶/۱ آن را صحیح دانسته است.

۳- البخاری ۲۲۴/۱، مسلم ۶۱۳/۲.

۱۷۱- «اللَّهُمَّ أَسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»^(۱).

«الهی! بندگانت و حیواناتت را سیراب بگردان، پروردگارا! رحمت خود را بگستران و زمینِ مردهات را زنده بگردان».

دعای هنگام باریدن باران

۱۷۲- «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»^(۲).

«بار الها! باران بسیار و سودمند نازل فرما».

ذکر پس از باریدن باران

۱۷۳- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»^(۳).

«به فضل و رحمت الله بر ما باران نازل شد».

دعا هنگام باران زیاد

۱۷۴- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالظَّرَابِ، وَبُطُونِ الْأُودِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»^(۴).

«بار الها! باران را به اطراف ما بباران، نه بر ما، ای الله! باران را بر

۱- أبوداود ۳۰۵/۱، و ألبانی در صحیح أبی داود ۲۱۸/۱ آن را حسن دانسته است.

۲- البخاری مع الفتح ۵۱۸/۲.

۳- البخاری ۲۰۵/۱، و مسلم ۸۳/۱.

۴- البخاری ۲۲۴/۱، و مسلم ۶۱۴/۲.

روی تپه‌ها و کوه‌ها، و درّه‌ها و محل روئیدن درختان بباران».

دعای رؤیت هلال (ماه نو)

۱۷۵- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا نَحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»^{(۱)(۲)}.

«الله اکبر، ای الله! ماه را با امنیت و ایمان و سلامت و اسلام و توفیق عملی که تو دوست داری و می‌پسندی، بر ما نو کن، پروردگار ما و پروردگار تو ای ماه، الله است».

دعای هنگام افطار کردن

۱۷۶- «ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»^{(۳)(۴)}.

«تشنگی برطرف شد، رگ‌ها تر شدند و پاداش - إن شاء الله - ثابت گشت».

۱۷۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ

لِي»^{(۵)(۶)}.

۱- الترمذی ۵۰۴/۵ و الدارمی با همین لفظ ۳۳۶/۱، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۷/۳.

۲- متفق علیه.

۳- أبوداود ۳۰۶/۲ و غیره، و نگا: صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

۴- متفق علیه.

۵- ابن ماجه ۵۵۷/۱ از دعای عبد الله بن عمرو رضی الله عنه، و حافظ ابن حجر در تخریج کتاب: الأذکار آن را حسن دانسته است. نگا: شرح الأذکار ۳۴۲/۴.

۶- متفق علیه.

«الهی! من از تو بوسیله رحمتت که همه چیز را فراگرفته است، می‌خواهم که مرا بیامرزی.»

دعای قبل از خوردن غذا

۱۷۸- «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ»^(۱).

«هرگاه، یکی از شما خواست غذا بخورد «بِسْمِ اللَّهِ» بگوید، و اگر در اول غذا خوردن فراموش کرد بگوید «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ».

۱۷۹- هرگاه خداوند به کسی طعامی عطا نمود بگوید: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ». «بار الها! این غذا را برای ما با برکت بگردان و بهتر از آن به ما عطا فرما».

و هر وقت خداوند به کسی شیر عطا نمود بگوید: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ»^(۲).

«بار الها! این شیر را برای ما با برکت بگردان و آن را بیفزای.»

دعای پایان غذا

۱۸۰- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ»^(۳).

۱- أبوداود ۳/۳۴۷، و الترمذی ۴/۲۸۸، و نکا: صحیح الترمذی ۲/۱۶۷.

۲- الترمذی ۵/۵۰۶، و نکا: صحیح الترمذی ۳/۱۵۸.

۳- أصحاب السنن بجز النسائی، و نکا: صحیح الترمذی ۳/۱۵۹.

«سپاس خدای را که این غذا را به من خورانید بدون اینکه من قدرت و توانی داشته باشم».

۱۸۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ [مَكْنِيٍّ وَلَا مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا]»^(۱).

«ستایش بسیار زیاد، پاکیزه و مبارک، خدایی را که بی نیاز است و درخواست از او همیشه ادامه دارد، و همه به او نیازمندند، پروردگارا! ستایش من را قبول فرما».

دعای مهمان برای میزبان

۱۸۲- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيْمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمُهُمْ»^(۲).

«الهی! آنچه را که به ایشان ارزانی داشته‌ای، برکت ده و آنها را ببخش، و بر آنها رحم کن».

دعا برای کسی که به ما آب دهد یا قصد آب دادن داشته باشد

۱۸۳- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي وَأَسْقِ مَنْ سَقَانِي»^(۳).

«الهی! بخوران به کسی که مرا خورانید، و بنوشان به کسی که مرا نوشانید».

۱- البخاری ۲۱۴/۶، و الترمذی با همین لفظ ۵۰۷/۵.

۲- مسلم ۱۶۱۵/۳.

۳- مسلم ۱۲۶/۳.

دعای روزه‌دار برای خانواده‌ای که نزد آنان افطار کند
 ۱۸۴- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ
 عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ»^(۱).

«روزه‌داران نزد شما افطار کنند، و نیکان غذایتان را بخورند، و فرشتگان بر شما درود بفرستند».

دعای روزه‌دار که بر سفره حاضر شود و نخورد
 ۱۸۵- «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ
 كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعِمِ»^(۲). وَمَعْنَى فَلْيُصَلِّ، أَيَّ فَلْيَدْعُ.
 «هرگاه یکی از شما دعوت شد، اجابت کند. اگر روزه‌دار بود، دعا
 کند، و اگر نه، غذا بخورد».

اگر شخصی به روزه‌دار دشنام داد یا اهانت کرد بگوید:

۱۸۶- «إِنِّي صَائِمٌ إِنِّي صَائِمٌ»^(۳).

«من روزه‌ام، من روزه‌ام».

۱- سنن أبی داود ۳/۳۶۷، و ابن ماجه ۱/۵۵۶، و النسائی در کتاب: عمل الیوم
 واللیلة شماره ۲۹۶ - ۲۹۸، و حدیث دلالت صریح دارد بر این که رسول الله ﷺ
 هرگاه نزد خانواده‌ای افطار می‌کرد، این دعا را می‌خواند. و ألبانی در صحیح
 أبی داود ۲/۷۳۰ آن را صحیح دانسته است.

۲- مسلم ۲/۱۰۵۴.

۳- البخاری مع الفتح ۴/۱۰۳، و مسلم ۲/۸۰۶.

دعای دیدن میوه تازه

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا»^(۱).

«بار الها! در میوه‌های ما، شهر ما، و پیمان‌های ما برکت عنایت فرما».

دعای عطسه و آداب آن

۱۸۸- هرگاه یکی از شما عطسه زد، بگوید: «الْحَمْدُ لِلَّهِ»، و برادر یا دوستی که می‌شنود بگوید: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ»، و او در جوابش بگوید: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ»^(۲).

جواب کافری که عطسه زند و خدا را ستایش کند

۱۸۹- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ»^(۳).

«خدا تو را هدایت کند و اصلاح نماید».

دعای تبریک ازدواج

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»^(۴).

۱- مسلم ۱۰۰۰/۲.

۲- البخاری ۱۲۵/۷.

۳- الترمذی ۸۲/۵ و أحمد ۴۰۰/۴ و أبوداود ۳۰۸/۴ و نکا: صحیح الترمذی ۳۵۴/۲.

۴- أصحاب السنن بجز النسائی، و نکا: صحیح الترمذی ۳۱۶/۱.

«خداوند به شما برکت عنایت فرماید، و کار شما را بابرکت کند، و پیوندتان را مبارک و باعث خیر گرداند».

دعای کسی که ازدواج می‌کند و شتر یا وسیله‌ای می‌خرد

۱۹۱- هرگاه یکی از شما ازدواج کرد یا هر شیئی یا وسیله‌ای خرید، بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ»^(۱).

«بار الها! من از تو خیر او، خُلُق و خُوی نیکی‌اش را مسألت می‌نمایم و از بدی او و بدی خُلُق و خُوی به تو پناه می‌برم»، هرگاه یکی از شما شتری یا حیوانی خرید، دست بر کوهانش بکشد (و یا هر شیئی یا وسیله‌ای خرید بر آن دستش را قرار دهد) و دعای فوق را بخواند.

دعای قبل از همبستری با همسر

۱۹۲- «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»^(۲).

«به نام الله! خدایا! ما را از شیطان دور بدار، و شیطان را از آنچه به ما عنایت می‌فرمائی [یعنی فرزند] محروم کن».

۱- أبوداود ۲۴۸/۲ و ابن ماجه ۶۱۷/۱، و نگا: صحيح ابن ماجه ۳۲۴/۱.

۲- البخاری ۱۴۱/۶ و مسلم ۱۰۲۸/۲.

دعای هنگام خشم

۱۹۳- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»^(۱).

«از شیطان رانده شده به الله پناه می برم».

دعای دیدن شخصی که مبتلا به مصیبت باشد

۱۹۴- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا»^(۲).

«ستایش خدایی را که از آنچه تو را بدان مبتلا ساخته و مرا از آن، عافیت بخشیده است، و بر بسیاری از مخلوقات، برتری داده است».

دعای مجلس

۱۹۵- ابن عمر (رضی الله عنهما) گفته: رسول الله ﷺ قبل از اینکه از مجلس برخیزد، آنطور که مردم می‌شمردند، صد بار این دعا را می‌خواند: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ»^(۳).

«الهی! مرا بیامرز و توبه‌ام را بپذیر؛ زیرا که تو بسیار توبه‌پذیر و بخشاینده‌ای».

۱- البخاری ۹۹/۷ و مسلم ۲۰۱۵/۴.

۲- الترمذی ۴۹۳/۵ و ۴۹۴/۵، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳.

۳- الترمذی و غیره، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳، و صحیح ابن ماجه ۳۲۱/۲ و لفظ حدیث از ترمذی است.

دعای کفاره مجلس

۱۹۶- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»^(۱).

«خدایا! تو پاک و منزهی، تو را ستایش می‌کنم، و گواهی می‌دهم که بجز تو، معبود دیگری «به حق» وجود ندارد و از تو آمرزش می‌خواهم و بسوی تو توبه می‌کنم».

جواب کسی که بگوید: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ

۱۹۷- «وَلَكَ»^(۲). «خداوند تو را هم ببخشد».

دعا برای کسی که به تو نیکی کرده است

۱۹۸- «جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا»^(۳).

«خداوند به شما جزای خیر عطا فرماید».

۱- أصحاب السنن، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۳/۳، و از أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ عائشه (رضی الله عنها) روایت است که گفته: «رسول الله ﷺ در هر مجلسی که می‌نشستند یا تلاوت قرآن می‌کردند، یا نمازی می‌خواندند، و در خاتمه آن همین دعا را می‌خواندند.» النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة شماره ۳۰۸، و أحمد ۷۷/۶ و دکتر فاروق حماده در تحقیق کتاب: عمل اليوم والليلة اثر امام نسائی ص ۲۷۳ حدیث را صحیح دانسته است.

۲- أحمد ۸۲/۵ و النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة ص ۲۱۸ شماره ی ۴۲۱ تحقیق دکتر فاروق حماده.

۳- الترمذی شماره ۲۰۳۵، و نگا: صحیح الجامع ۶۲۴۴ و صحیح الترمذی ۲۰۰/۲.

اعمالی که باعث نجات شرّ دجال می‌شوند

۱۹۹- «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدَّجَالِ»^(۱).

«وَالْاِسْتِعَاذَةُ بِاللّٰهِ مِنْ فِتْنَتِهِ عَقَبَ التَّشَهُّدِ الْاٰخِرِ مِنْ كُلِّ صَلَاةٍ»^(۲).
 «هرکس ده آیه اوّل سوره کهف را حفظ کند از فتنه دجال محفوظ می‌ماند»، و همچنین «پناه بردن به الله از فتنه دجال در تشهد اخیر هر نماز، باعث حفاظت از شرّ دجال می‌شود».

دعا برای کسی که می‌گوید: اِنِّیْ اُحِبُّکَ فِی اللّٰهِ: (تو را بخاطر خدا دوست دارم)
 ۲۰۰- «اَحَبَّکَ الَّذِیْ اَحْبَبْتَنِیْ لَهٗ»^(۳).

«تو را آن کسی دوست بدارد که بخاطر او مرا دوست داری».

دعا برای کسی که مالش را به تو پیشنهاد کند
 ۲۰۱- «بَارَکَ اللّٰهُ لَکَ فِیْ اَهْلِکَ وَمَالِکَ»^(۴).

«خداوند، در خانواده و دارائیت برکت اندازد».

۱- مسلم ۵۵۵/۱ و در روایتی در آخر سوره الكهف ۵۵۶/۱.

۲- نگا: حدیث شماره‌ی ۵۵، و حدیث شماره ۵۶ همین کتاب.

۳- أبوداود ۳۳۳/۴، و ألبانی در صحیح سنن أبی داود ۹۶۵/۳ آن را حسن دانسته است.

۴- البخاری مع الفتح ۸۸/۴.

دعا هنگام پرداخت بدهی، برای طلبکار

۲۰۲- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ»^(۱).

«خداوند در خانواده‌ات و مالت برکت اندازد، همانا پاداش قرض دهنده، تشکر و ادای قرض اوست».

دعای ترس از شرک

۲۰۳- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»^(۲).

«بار الها! از اینکه با آگاهی برای تو شریکی قرار دهم، به تو پناه می‌برم، و اگر بدون آگاهی برایت شریک قرار دهم از تو آمرزش می‌خواهم».

دعا برای کسی که بگوید: بَارَكَ اللَّهُ فَيْكَ

۲۰۴- «وَفَيْكَ بَارَكَ اللَّهُ»^(۳).

«و خداوند در تو نیز برکت قرار دهد».

۱- النسائی در کتاب: عمل اليوم والليلة ص ۳۰۰، و ابن ماجه ۸۰۹/۲، و نگا: ابن ماجه ۸۰۹/۲، و نگا: صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

۲- أحمد ۴۰۳/۴ و غيره، و نگا: صحيح الجامع ۲۳۳/۳، و صحيح الترغيب والترهيب أثر ألبانی ۱۹/۱.

۳- ابن السنی ص ۱۳۸ شماره ۲۷۸، و نگا: كتاب: الوابل الصيب أثر ابن القيم ۳۰۴ تحقيق بشير محمد عيون.

دعای بدفالی

۲۰۵- «اللَّهُمَّ لَا ظَيْرَ إِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»^(۱).

«الهی! هیچگونه بدفالی ای وجود ندارد مگر آنچه تو بخواهی (فال بد زدن هیچ تأثیری ندارد) و بجز خیر تو، هیچ چیزی وجود ندارد، و بجز تو معبود دیگری «به حق» نیست».

دعا سوار شدن بر مرکب

۲۰۶- بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿﴾ [الزخرف: ۱۳-۱۴]. «الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»^(۲).

«به نام الله! حمد از آن الله است، (پاک است آن ذاتی که این مرکب را در اختیار ما قرار داد در حالی که ما نمی‌توانستیم آن را

۱- أحمد ۲۲۰/۲ وابن السنی شماره ی ۲۹۲ وألبانی در کتاب: الأحادیث الصحيحة ۵۴/۳ شماره ۱۰۶۵ آن را صحیح دانسته است. أما رسول الله ﷺ فال نیک را می‌پسندیدند، لذا وقتی که از مردی سخن خوبی را شنیدند آن را پسندیدند و آنحضرت ﷺ فرمودند: «أخذنا فألك من فيك». «فال نیک تو را سخت گرفتیم». أبو داود و أحمد ، و ألبانی در کتاب: الأحادیث الصحيحة ۳۶۳/۲ آن را صحیح دانسته است. و أبو الشيخ در کتاب: أخلاق النبی ﷺ ص ۲۷۰.

۲- أبوداود ۳۴/۳، و الترمذی ۵۰۱/۵، و نکا: صحیح الترمذی ۱۵۶/۳.

مسخر گردانیم، همانا بازگشت ما به سوی پروردگار است.)، آنگاه سه بار الحمد لله، و سه بار الله اکبر، و یک بار لا اله الا الله بخواند، و سپس بگوید: ای الله! تو پاک و منزّه هستی، من بر خود ستم نموده‌ام، مرا ببخشای؛ چرا که بجز تو کسی دیگر گناهان را نمی‌آمرزد».

دعای سفر

۲۰۷- اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٣﴾ [الزخرف: ۱۳-۱۴].
 «اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَىٰ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَىٰ، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعَثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ».

و هنگام بازگشت از سفر، علاوه بر دعای فوق، کلمات زیر را بر آن بیفزاید: «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»^(۱).

«الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر (پاک است آن ذاتی که این مرکب را در اختیار ما قرار داد در حالی که ما نمی‌توانستیم آن را مسخر گردانیم). الهی! ما در این سفر خواهان نیکی و تقوی و عملی هستیم که باعث خشنودی تو باشد. بار الها! این سفر را برای ما آسان بگردان و دوری راه را برای ما نزدیک کن. ای الله! تویی همراه ما در این

سفر، و تو جانشین ما در خانواده هستی. بار الها! از مشقت‌های سفر، و دیدن مناظر غم انگیز، و تحوّل ناگوار در مال و خانواده به تو پناه می‌برم». و هنگام بازگشت، اضافه کند: ما توبه کنان، عبادت کنان، و ستایش کنان برای پروردگارمان، در حال بازگشت هستیم.

دعای ورود به روستا یا شهر

۲۰۸- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَيْنِ. أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا»^(۱).

«بار الها! ای پروردگار هفت آسمان و آنچه زیر آنها قرار دارد، ای پروردگار زمین‌های هفت گانه و آنچه بر روی آنها قرار دارد، و ای پروردگار شیطانها و آنچه که آنها گمراه کرده‌اند، و ای پروردگار باده‌ها و آنچه که آنها به حرکت در می‌آورند! من از تو خیر این آبادی، و خیر ساکنان، و خیر آنچه در آن هست را مسألت می‌نمایم، و از بدی آن، و بدی ساکنان آن، و بدی آنچه در آن قرار دارد، به تو پناه می‌برم».

۱- الحاکم و آن را صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است ۱۰۰/۲، و ابن السنی شماره‌ی ۵۲۴، و حافظ ابن حجر در کتاب: تخریج الأذکار ۱۵۴/۵ آن را حسن دانسته است. ابن باز گفته است: این حدیث النسائی با سند حسن آن را روایت کرده است، نگا: کتاب: (تحفة الأخیار ص ۳۷) اثر شیخ عبدالعزیز بن باز.

دعای ورود به بازار

۲۰۹- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

«هیچ معبودی بجز خدای یکتا وجود ندارد، او شریکی ندارد، پادشاهی و ستایش از آن او است. او زنده می‌کند و می‌میراند، و او زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد، نیک و بد در دست اوست، و او بر هر چیزی تواناست».

دعا در موقعی که مرکب دچار مشکل شود

۲۱۰- «بِسْمِ اللَّهِ»^(۲).

«به نام الله».

دعای مسافر برای مقیم

۲۱۱- «أَسْتَودِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»^(۳).

«من شما را به خدایی می‌سپارم که امانتهایش ضایع نمی‌شود».

۱- الترمذی ۲۹۱/۵ و الحاکم ۵۳۸/۱ و ألبانی در صحیح ابن ماجه ۲۱/۲ و در صحیح الترمذی ۱۵۲/۳ آن را حسن دانسته است.

۲- أبوداود ۲۹۶/۴ و ألبانی در صحیح أبی داود ۹۴۱/۳ آن را صحیح دانسته است.

۳- أحمد ۴۰۳/۲ و ابن ماجه ۹۴۳/۲، و نکا: صحیح ابن ماجه ۱۳۳/۲.

دعای مقیم برای مسافر

۲۱۲- «أَسْتَوِدُّ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»^(۱).

«من دین و امانت و خاتمۀ کارهایت را به الله می سپارم».

۲۱۳- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسِّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»^(۲).

«خداوند، تقوی نصیب شما گرداند، گناهانت را ببخشد، و هر جا که هستید خیر را برای شما میسر گرداند».

تکبیر و تسبیح در مسافرت

۲۱۴- قال جابر رضی الله عنه: «كُنَّا إِذَا صَعَدْنَا كَبَرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا»^(۳).

«جابر رضی الله عنه می گوید: ما زمانی که از ارتفاعی، بالا می رفتیم، "الله اکبر" می گفتیم و هنگامی که از آن پایین می آمدیم "سبحان الله" می گفتیم».

دعای مسافر در هنگام سحر

۲۱۵- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبُنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا عَايِذًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»^(۴).

۱- أحمد ۷/۲ الترمذی ۴۹۹/۵، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۵/۲.

۲- الترمذی، و نگا: صحیح الترمذی ۱۵۵/۳.

۳- البخاری مع الفتح ۱۳۵/۶.

۴- مسلم ۲۰۸۶/۴. برای شرح بیشتر این حدیث می توانید به کتاب صحیح مسلم شرح امام النووی مراجعه کنید ۳۹/۱۷.

«باشد که شاهی، حمد و ستایش خدا را بشنود و بر خوبی نعمت‌هایش بر ما گواهی دهد. ای پروردگار ما، تو همراه ما باش، و به ما احسان کن، در حالی که از آتش دوزخ به تو پناه می‌برم».

دعای مسافر در موقع توقف بر جایی

۲۱۶- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»^(۱).

«از شر! آنچه خداوند آفریده است، به کلمات کامل او پناه می‌برم».

ذکر بازگشت از سفر

۲۱۷- هنگام بازگشت از سفر، بر هر ارتفاعی سه بار "الله اکبر" بگویند سپس این دعای را بخوانند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، أَيُّبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»^(۲).

«بجز الله معبود دیگری «به حق» وجود ندارد، یگانه است، شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، ستایش مخصوص اوست، و او بر هر چیز توانا است، توبه‌کنان، عبادت‌کنان و حمدگویان برای پروردگارمان، باز می‌گردیم، خداوند وعده‌اش را تحقق بخشید، بنده‌اش را نصرت کرد و به تنهایی گروه‌ها را شکست داد».

۱- مسلم ۲۰۸۰/۴.

۲- رسول الله ﷺ هنگام برگشت از غزوه یا حج این ذکر را می‌خواندند. البخاری ۱۶۳/۷ و مسلم ۹۸۰/۲.

ذکر هنگام شنیدن خبر خوشایند و ناخوشایند

۲۱۸- هنگامی که به رسول الله ﷺ خبری خوشحال کننده می‌رسید، می‌فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ». «ستایش مر خدایی راست که با نعمت‌هایش نیکی‌ها کامل می‌شوند».

و هنگام شنیدن خبر ناگوار می‌فرمود: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»^(۱). «ستایش در هر حال از آن خدا است».

فضیلت درود فرستادن بر رسول الله ﷺ^(۲)

۲۱۹- قال رسول الله ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا»^(۳).

رسول الله ﷺ می‌فرماید: «هرکس بر من یک درود بفرستد، خداوند بر او ده درود می‌فرستد».

۲۲۰- وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»^(۱).

۱- ابن السنی در کتاب: عمل الیوم واللیلة و حاکم و آن را صحیح دانسته است

۴۹۹/۱ و ألبانی در صحیح الجامع ۲۰۱/۴ آن را صحیح دانسته است.

۲- صلوات و درود خدا بر محمد (صلی الله علیه وسلم) عبارت است از نزول رحمت و تکریم و شرافت و بزرگی دادن به ایشان است. (مترجم)

۳- مسلم ۲۸۸/۱.

۱- أبوداود ۲۱۸/۲ و أحمد ۳۶۷/۲ و ألبانی در صحیح أبی داود ۳۸۳/۲ آن را صحیح دانسته است.

همچنین رسول الله ﷺ فرمودند: «به زیارت قبر من عادت نکنید، بکله بر من درود بفرستید؛ زیرا هر جا که باشید درود شما به من می‌رسد».

۲۲۱- و قال رسول الله ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»^(۱).

«بخیل کسی است که نام مرا نزد او بگویند و بر من درود نفرستد».

۲۲۲- وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ»^(۲).

و نیز رسول الله ﷺ فرمودند: «خداوند فرشتگانی دارد که روی زمین می‌گردند و سلام اتمم را به من می‌رسانند».

۲۲۳- وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ»^(۱).

و نیز پیامبر خدا ﷺ فرمودند: «هرکس که به من سلام دهد، خداوند روحم را به من بر می‌گرداند تا جواب سلامش را بدهم».

۱- الترمذی ۵۵۱/۵ و غیره، و نگا: صحیح الجامع ۲۵/۳ و صحیح الترمذی ۱۷۷/۳.

۲- النسائی، و الحاکم ۴۲۱/۲ و ألبانی در صحیح النسائی ۲۷۴/۱ آن را صحیح دانسته است.

۱- أبوداود شماره ۲۰۴۱ و ألبانی در صحیح أبی داود ۳۸۳/۱ آن را حسن دانسته است.

رواج دادن سلام

۲۲۴- قال رسول الله ﷺ: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»^(۱).

رسول الله ﷺ فرمودند: «به بهشت وارد نمی‌شوید تا اینکه ایمان بیاورید، و ایمان شما کامل نمی‌شود مگر اینکه یکدیگر را دوست داشته باشید، آیا شما را به کاری راهنمایی نکنم که انجام آن، باعث دوستی شما با یکدیگر شود، سلام را بین خود رواج دهید».

۲۲۵- «ثَلَاثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: الْإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقُ مِنَ الْإِقْتَارِ»^(۲).

«کسی که سه خصلت داشته باشد، ایمانش را کامل کرده است: عدالت با خود، سلام دادن به همه مردم، و انفاق در تنگدستی».

۲۲۶- وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»^(۱).

عبدالله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا روایت می‌کند که مردی از پیامبر اکرم ﷺ پرسید: بهترین عمل در اسلام کدام است؟ آنحضرت ﷺ فرمود: «خوراک دادن و سلام کردن به آشنا و بیگانه».

۱- مسلم ۷۴/۱ و غیره.

۲- البخاری مع الفتح ۸۲/۱ که سلسله سند به عمار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ منسوب شده است.

۱- البخاری مع الفتح ۵۵/۱، و مسلم ۶۵/۱.

جواب دادن به سلام شخص کافر

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»^(۱).

«اگر اهل کتاب (یهود یا نصاری) به شما سلام کردند، بگویند: وَعَلَيْكُمْ».

دعا هنگام شنیدن آواز خروس و صدای الاغ

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاخَ الدَّيَكَةِ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَقَ الْحِمَارِ، فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا»^(۲).

«هرگاه بانگ خروس را شنیدید، از الله فضلش را طلب کنید؛ زیرا او فرشته‌ای را دیده است، و هرگاه صدای الاغ را شنیدید، از شیطان به الله پناه ببرید؛ زیرا الاغ، شیطان را دیده است».

«۱۱۱» دعا هنگام شنیدن پارس سگها در شب

۲۲۹- رسول الله ﷺ می‌فرماید: «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاخَ الْكِلَابِ وَنَهْيَقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ فَإِنَّهُمْ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ»^(۱).

«هرگاه صدای پارس کردن سگها و عرعر الاغ را در شب شنیدید از آنها به الله پناه ببرید؛ زیرا آنها چیزهایی را می‌بینند که شما نمی‌بینید».

۱- البخاری مع الفتح ۴۲/۱۱، و مسلم ۱۷۰۵/۴.

۲- البخاری مع الفتح ۳۵۰/۶، و مسلم ۲۰۹۲/۴.

۱- أبوداود ۳۲۷/۴ و أحمد ۳۰۶/۳ و البانی در صحیح أبو داود ۹۶۱/۳ آن را صحیح دانسته است.

دعا برای کسی که به او دشنام داده‌ای

۲۳۰- قال رسول الله ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۱).

«بار الها! هر مؤمنی را که من به او ناسزا گفته‌ام، آن را برای او در روز قیامت، باعث قربت خود بگردان.»

آنچه را که مسلمان هنگام مدح مسلمان دیگری بگوید

۲۳۱- رسول الله ﷺ می‌فرماید: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا وَاللَّهِ حَسِبُهُ وَلَا أَزِيَّ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ - كَذًا وَكَذَا»^(۱).

«هرگاه لازم است که دوستان را مدح کنید، چنین بگویید: به نظر من فلانی چنین و چنان است، ولی خدا محاسبه کننده اوست و من کسی را نزد خدا تزکیه نمی‌کنم.»

۱- البخاری مع الفتح ۱۷۱/۱۱، و مسلم ۲۰۰۷/۴ و لفظ مسلم: «فَاجْعَلْهَا لَهُ زَكَاةً

وَرَحْمَةً». (برایش پاکیزگی و رحمت قرار ده).

۱- رواه مسلم ۲۲۹۶/۴.

آنچه که مسلمان هنگام مدح شدنش بگوید

۲۳۲- «اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاعْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ [وَأَجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»^(۱).

«بار الها! مرا بخاطر آنچه که می گویند، مورد بازخواست قرار مده، و آنچه را که از من نمی دانند، بیامرز، و مرا بهتر از آنچه که درباره من گمان می کنند بگردان».

لیک گفتن مُخْرَم در حج یا عمره

۲۳۳- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»^(۱).

«گوش بفرمانم، ای الله، گوش بفرمانم، تو شریکی نداری، گوش بفرمانم، همانا ستایش و نعمت و سلطنت از آن تو است، و تو شریکی نداری».

تکبیر گفتن هنگام رسیدن به حجر الأسود

۲۳۴- «طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ

۱- البخاری در کتاب: الأدب المفرد شماره ی ۷۶۱، و ألبانی در صحیح الأدب المفرد به شماره ی ۵۸۵ آن را صحیح دانسته است. و بین دو گروه از بیهقی در کتاب: شعب الإيمان ۲۲۸/۴ به روایت دیگری است.

۱- البخاری مع الفتح ۴۰۸/۳، و مسلم ۸۴۱/۲.

بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ^(۱).

«رسول الله ﷺ سوار بر شتر، کعبه را طواف کرد، و هر بار به رکن (حجر الأسود) می‌رسید با چیزی که در دست داشت به سوی آن اشاره می‌کرد و تکبیر می‌گفت».

دعای بین رکن الیمانی و حجر الأسود

۲۳۵- ﴿رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: ۲۰۱].^(۲)

«پروردگار! در دنیا و آخرت به ما نیکی عطا فرما، و ما را از عذاب دوزخ نجات ده».

دعای توقف بر صفا و مروه

۲۳۶- هنگامی که رسول الله ﷺ به کوه صفا می‌رسید، این آیه را می‌خواند: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ [البقرة: ۱۵۸] «همانا صفا و مروه از شعائر الهی هستند» سپس می‌فرمود: سعی را از جایی آغاز می‌کنم که خداوند نخست از آن یاد کرده است. آنگاه رسول الله ﷺ سعی را از صفا آغاز می‌کرد و بالا می‌رفت تا کعبه را

۱- البخاری مع الفتح ۴۷۶/۳، و مقصود از «بِالشَّيْءِ: الْمِحْجَنَ: عصای سرکج که

آنحضرت ﷺ در دست داشتند»، نگا: البخاری مع الفتح ۴۷۲/۳.

۲- أبوداود ۱۷۹/۲ و أحمد ۴۱۱/۳ و البغوی در کتاب: شرح السنة ۱۲۸/۷، و ألبانی در صحیح أبي داود ۳۵۴/۱ سندش را صحیح دانسته است. و آیه در سورة البقرة، ۲۰۱.

می‌دید، سپس رو به قبله می‌کرد و لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و اللَّهُ أَكْبَرُ می‌گفت و این دعا را می‌خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»^(۱).

«به جز الله، معبود دیگری «به حق» وجود ندارد، یگانه است و شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و ستایش مخصوص اوست، او بر هر چیز توانا است، بجز او معبود دیگری «به حق» وجود ندارد، یگانه است، اوست که وعده‌اش را تحقق بخشید، و بنده‌اش را پیروز کرد، و به تنهایی گروه‌ها را شکست داد».

رسول الله ﷺ در این میان، دعاهاى «مختلفی» می‌فرمودند و دعای فوق را سه بار تکرار می‌کردند، بالای مروه نیز همین عمل را انجام می‌دادند.

دعای روز عرفه

۲۳۷- رسول الله ﷺ فرمودند: بهترین دعا، دعای روز عرفه است، و بهترین ذکرى که من و پیامبران گذشته خوانده‌ایم این است: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

۱- مسلم ۸۸۸/۲.

۱- الترمذی، و ألبانی در صحیح الترمذی ۱۸۴/۳، و در کتاب: الأحادیث الصحيحة ۶/۴ آن را حسن دانسته است.

«هیچ معبودی بجز الله «به حق» وجود ندارد، یکتاست، و شریکی ندارد، پادشاهی و حمد از آن اوست، و او بر هر چیز، تواناست».

ذکر در مشعر الحرام

۲۳۸- «رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْقُصُوءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ (فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ) فَلَمْ يَزَلْ وَاقِمًا حَتَّى أَسْفَرَ جِدًّا فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»^(۱).

«پیامبر اکرم ﷺ سوار بر قصواء «شترش» شد تا اینکه به مشعر الحرام رسید، آنگاه رو به قبله نمود و دعا کرد و "الله اکبر و لا إله إلا الله" گفتند و یگانگی خدا را بیان کرد، و آنقدر ایستاد تا هوا کاملاً روشن شد، سپس قبل از طلوع آفتاب «بسوی منی» رفت».

تکبیر، هنگام رمی جمرات با هر سنگریزه

۲۳۹- «يُكَبَّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِنْدَ الْجِمَارِ الثَّلَاثِ ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدْعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، رَافِعًا يَدَيْهِ بَعْدَ الْجَمْرَةِ الْأُولَى وَالثَّانِيَةَ. أَمَّا جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ فَيُزِمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا»^(۱).

«هنگام رمی جمرات سه گانه، با زدن هر سنگریزه، تکبیر بگویند، با پرتاب هر سنگریزه‌ای در رمی جمرات سه گانه تکبیر بگویند و سپس

۱- مسلم ۸۹۱/۲.

۱- البخاری مع الفتح ۵۸۳/۳ و ۵۸۴/۳ و نکا: لفظش آنجا ذکر شده است. و البخاری مع الفتح ۵۸۱/۳ و مسلم نیز آن را روایت کرده است.

بعد از رمی جمرهٔ اوّل «کوچک» و دوّم «وسط» رو به قبله بایستد و دست‌هایش را بلند کند و دعا نماید، آنگاه جمرهٔ عقبه را رمی کند و با زدن هر سنگریزه تکبیر بگوید و بدون توقف (برای دعا) راهش را ادامه دهد».

دعای تعجّب و امور خوشحال کننده

۲۴۰- «سُبْحَانَ اللَّهِ!»^(۱).

«الله، پاک و منزّه است».

۲۴۱- «اللَّهُ أَكْبَرُ!»^(۲).

«الله بزرگترین است».

هنگام دریافت خبر خوشحال کننده چه باید کرد

۲۴۲- «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا آتَاهُ أَمْرٌ يُسِّرُهُ أَوْ يُسِّرُ بِهِ خَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى»^(۱).

«هنگامی که برای رسول الله ﷺ خبر خوشحال کننده‌ای می‌رسید، یا کاری باعث خوشحالی او می‌شد، برای ادای شکر خدا به سجده می‌افتاد».

۱- البخاری مع الفتح ۲۱۰/۱ و ۳۹۰ و ۴۱۴ و مسلم ۱۸۵۷/۴.

۲- البخاری مع الفتح ۴۴۱/۸، و نکا: صحیح الترمذی ۱۰۳/۲ و ۲۳۵/۲ و مسند أحمد ۲۱۸/۵.

۱- أهل السنن بجز النسائی. نکا: صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱ و إرواء الغلیل ۲۲۶/۲.

آنچه هنگام احساس درد گفته می شود

۲۴۳- رسول الله ﷺ فرمودند: دستت را بر جایی که درد احساس می شود بگذار، و سه بار «بِسْمِ اللَّهِ» بگو: سپس هفت بار بگو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»^(۱).

«من به خدا و قدرتش پناه می برم از شر آنچه به آن دچار می شوم و از آن بیم دارم و می ترسم».

دعای کسی که از چشم زخم خود به دیگران بترسد

۲۴۴- «إِذَا رَأَى أَحَدَكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يَعْجِبُهُ [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ] فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»^(۲).

«زمانی که یکی از شما از برادر، یا خودش، یا از مالش، خوشش آمد، پس برای آن دعای برکت نماید؛ چرا که چشم زخم، حقیقت دارد».

آنچه هنگام ترس گفته شود

۲۴۵- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^(۱).

«هیچ معبودی به جز الله «به حق» وجود ندارد».

۱- مسلم ۱۷۲۸/۴.

۲- مسند أحمد ۴۴۷/۴ و ابن ماجه و مالک، و ألبانی در صحیح الجامع ۲۱۲/۱
آن را صحیح دانسته است. و نگا: تحقیق زاد المعاد أثر أرناؤوط ۱۷۰/۴.

۱- البخاری مع الفتح ۱۸۱/۶، و مسلم ۲۲۰۸/۴.

آنچه هنگام ذبح قربانی گفته شود

۲۴۶- «بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»^(۱).

«به نام الله، و الله بزرگترین است، بار الها! از جانب تو است، و برای تو است، الهی! از من بپذیر».

دعایی که برای رفع کید و مکر شیاطین خوانده می‌شود

۲۴۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يَجَاوِرُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبَرًّا وَذَرًّا، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»^(۱).

«از شر آنچه که خدا آفریده و زیاد کرده است، و از شر آنچه از آسمان فرو می‌فرستد، و از شر آنچه به آسمان صعود می‌کند، و از شر فتنه‌های شب و روز، و از شر هر وارد شونده‌ای در شب مگر اینکه به خیر و نیکی وارد شود، ای پروردگار مهربان! به کلمات کامل تو که هیچ نیکوکار و بدکاری نمی‌تواند از آنها تجاوز کند، پناه می‌برم».

۱- مسلم ۱۵۵۷/۳ و بیهقی ۲۸۷/۹ و بین کروش از بیهقی و غیره است ۲۸۷/۹

و جمله‌ی آخری که با معنی ذکر شده از روایت مسلم است.

۱- أحمد ۴۱۹/۳ با إسناده صحیح، و ابن السنی شماره ۶۳۷ و أرنأؤوط در تخریج

کتاب: الطحاویة ص ۱۳۳ سندش را صحیح دانسته است، و نگا: مجمع الزوائد

۱۲۷/۱۰.

توبه و استغفار

۲۴۸- رسول الله ﷺ می فرماید: «وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»^(۱).

«بخدا سوگند، من روزانه بیشتر از هفتاد بار از خدا طلب مغفرت می کنم، و به سوی او توبه می نمایم».

۲۴۹- و نیز رسول الله ﷺ فرمودند: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةً مَرَّةً»^(۲).

«ای مردم! به سوی خدا باز گردید (توبه کنید)؛ چرا که من روزانه صد بار توبه می کنم».

۲۵۰- همچنین رسول الله ﷺ می فرماید: هرکس دعای زیر را بخواند، خداوند گناهانش را می آمرزد، اگر چه از میدان جهاد گریخته باشد: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»^(۱).
«من از خدای بزرگی که هیچ معبودی بجز او «به حق» وجود ندارد و زنده و پاینده است، آمرزش می خواهم و به سوی او توبه می کنم».

۱- البخاری مع الفتح ۱۰۱/۱.

۲- مسلم ۲۰۷۶/۴.

۱- أبوداود ۸۵/۲ و الترمذی ۵۶۹/۵ و الحاکم و آن را صحیح دانسته است، و ذهبی ۵۱۱/۱ با حاکم موافقت کرده است. و ألبانی آن را صحیح دانسته است، نگا: صحیح الترمذی ۱۸۲/۳ و جامع الأصول لأحادیث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴ - ۳۹۰ با تحقیق أرناؤوط.

۲۵۱- و رسول الله ﷺ می‌فرماید: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»^(۱).

«پروردگار، در بخش پایانی شب، از هر زمانِ دیگر به بنده اش نزدیک تر است، اگر می‌توانی از کسانی باش که در آن وقت، مشغول ذکر خدایند».

۲۵۲- و رسول الله ﷺ می‌فرماید: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»^(۲).

«نزدیک‌ترین حالت بنده به پروردگارش، هنگام سجده است، پس (در آن حالت) بسیار دعا کنید».

۲۵۳- و همچنین رسول الله ﷺ فرمودند: «إِنَّهُ لَيَغَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً»^(۱).

«فراموشی دلم را فرا می‌گیرد لذا روزانه صد بار از خداوند آمرزش می‌طلبم».

۱- الترمذی و النسائی ۲۷۹/۱ و الحاكم، و نگا: صحیح الترمذی ۱۸۳/۳ و جامع الأصول با تحقیق أرناؤوط ۱۴۴/۴.

۲- مسلم ۳۵۰/۱.

۱- مسلم ۲۰۷۵/۴ ابن الاثیر می‌گوید: «لَيَغَانُ عَلَى قَلْبِي» یعنی؛ پوشانده می‌شود و مراد از آن فراموشی است؛ چرا که رسول الله ﷺ همیشه مشغول ذکر و یاد خدا بودند، و گاهی (که به خاطر انجام کاری) در بعضی از اوقات دچار فراموشی می‌شد و آن را برای خود گناه می‌دانستند، لذا به استغفار می‌شتافت. نگا: جامع الأصول ۳۸۶/۴.

فضیلت تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر

۲۵۴- رسول الله ﷺ می‌فرماید: «مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»^(۱).

«هرکس روزانه صد بار «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» بگوید، گناهانش بخشیده می‌شوند اگر چه به اندازه کف دریا باشند».

۲۵۵- و نیز رسول الله ﷺ می‌فرماید: هرکس دعای زیر را ده بار بخواند مانند کسی است که چهار تن از فرزندان اسماعیل؛ را آزاد کرده است: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»^(۱).

«هیچ معبودی به جز الله «به حق» وجود ندارد، یکتاست و شریکی ندارد، پادشاهی و ستایش از آن او است، و او بر هر چیز تواناست».

۲۵۶- و همچنین رسول الله ﷺ می‌فرماید: دو کلمه وجود دارد که راحت به زبان می‌آیند و در ترازوی اعمال، سنگین‌اند، و نزد خدای رحمان محبوب‌اند: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»^(۲).

«الله پاک و منزّه است، و او را ستایش می‌کنم، خداوند عظیم، پاک و منزّه است».

۱- البخاری ۱۶۸/۷ و مسلم ۲۰۷۱/۴، و نگا: فضیلت کسی که صبح و شام صد بار استغفار می‌کند، در همین کتاب.

۱- البخاری ۶۷/۷ و مسلم با همین لفظ ۲۰۷۱/۴، و نگا: فضیلت کسی که در هر روز صد بار آن را می‌گوید، در همین کتاب.

۲- البخاری ۱۶۸/۷ و مسلم ۲۰۷۲/۴.

۲۵۷- و رسول الله ﷺ می فرماید: اگر من «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ» بگویم، نزد من از آنچه که خورشید بر آن طلوع کرده است (یعنی؛ همه دنیا) دوست داشتنی تر است»^(۱).

۲۵۸- و رسول الله ﷺ می فرماید: «أَيَعَجُزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ، فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»^(۲).

«آیا کسی از شما نمی تواند روزانه هزار نیکی بدست آورد؟ یکی از کسانی که در جلسه حضور داشت پرسید: چگونه یکی از ما می تواند هزار نیکی بدست آورد؟ فرمود: «هرکس صد بار سبحان الله بگوید برایش هزار نیکی نوشته می شود، یا هزار گناه از او بخشیده می شود».

۲۵۹- هر کس «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ» بگوید: یک درخت خرما برایش در بهشت کاشته می شود^(۱).

۲۶۰- رسول الله ﷺ فرمودند: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۲).

۱- مسلم ۲۰۷۲/۴.

۲- مسلم ۲۰۷۳/۴.

۱- الترمذی ۵۱۱/۵ و الحاکم ۵۰۱/۱ و آن را صحیح دانسته، و ذهبی با حاکم موافقت کرده است، و نگا: صحیح الجامع ۵۳۱/۵ و صحیح الترمذی ۱۶۰/۳.

۲- البخاری مع الفتح ۲۱۳/۱۱ و مسلم ۲۰۷۶/۴.

«ای عبدالله بن قیس! آیا تو را به گنجی از گنج‌های بهشت، راهنمایی نکنم؟» گفتیم: بلی یا رسول الله! فرمود: «قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».

۲۶۸- و رسول الله ﷺ فرمودند: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بَابِيَهِنَّ بَدَأَتْ»^(۱).

«چهار کلمه نزد خداوند از همه کلمات محبوب‌تراند: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، با هر یک از آنها که شروع کنی اشکالی ندارد».

۲۶۲- بادیه نشینی نزد رسول الله ﷺ آمد و گفت: جمله‌ای به من بیاموز تا آن را وارد خود سازم، رسول الله ﷺ فرمود: بگو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». آن مرد گفت: این جملات از آن پروردگار است، برای خود چه بگویم؟ رسول الله ﷺ فرمود: بگو: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي»^(۱). «بار الها! مرا ببخش، و به من رحم کن، و مرا هدایت کن، و به من روزی عنایت فرما».

۱- مسلم ۱۶۸۵/۳.

۱- مسلم ۲۰۷۲/۴ و أبوداود اضافه کرده که: هنگامی که به صحرا نشین این دعا را آموخت و آن مرد بیرون رفت پیامبر ﷺ فرمود: «لَقَدْ مَلَأَ يَدَيْهِ مِنَ الْخَيْرِ». (دستانش را از خیر پر کرد). ۲۲۰/۱.

۲۶۳- هرگاه فردی مسلمان می‌شد، رسول الله ﷺ نماز را به او می‌آموخت، سپس دستور می‌داد که با این جملات دعا کند: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»^(۱).

«بار الها! مرا ببخش، و به من رحم کن، و مرا هدایت ده، و عفو کن، و به من روزی عطا فرما».

۲۶۴- «إِنَّ أَفْضَلَ الدَّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَإِنَّ أَفْضَلَ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»^(۱).

«بهترین دعا الحمد لله، و بهترین ذکر لا اله الا الله است».

۲۶۵- باقیات صالحات (نیکی های جاودانه) عبارتند از: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»^(۲).

شیوه تسبیح گفتن رسول الله ﷺ

۲۶۶- عبد الله بن عمرو ؓ گفت: «رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ

۱- مسلم ۲۰۷۳/۴ و در روایت دیگر مسلم: «فَإِنَّ هَؤُلَاءِ تَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتُكَ». (همانا این کلمات دنیا و آخرت را برای تو جمع می‌کنند، و تو از آنها بهره‌مند می‌شوی).

۱- الترمذی ۴۶۲/۵ و ابن ماجه ۱۲۴۹/۲ و الحاکم ۵۰۳/۱ و آن را صحیح دانسته و ذهبی با حاکم موافقت کرده است، و نگا: صحیح الجامع ۳۶۲/۱.

۲- أحمد شماره ۵۱۳ با ترتیب أحمد شاکر و سندش صحیح است، و نگا: مجمع الزوائد ۲۹۷/۱، و ابن حجر در کتاب: بلوغ المرام با روایت أبو سعید آن را به النسائی نسبت داده، و گفته: ابن حبان و الحاکم آن را صحیح دانسته‌اند.

بِیْمَنِهِ»^(۱).

«پیامبر ﷺ را دیدم که تسبیحات خود را با دست راستش می‌شمرد».

چند عمل خیر و نیک

۲۶۷- «إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَغْلِقُوا الْأَبْوَابَ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قِرْبَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمَّرُوا آيَتَكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرِضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَظْفِقُوا مَصَابِيحَكُمْ»^(۲).

«هنگامی که تاریکی شب، سایه افکند - یا شب شد - کودکانتان را نگذارید بیرون بروند؛ زیرا در این وقت شیطان‌ها پراکنده می‌شوند، هنگامی که پاسی از شب گذشت آنها را آزاد بگذارید، به شرطی که مشکل دیگری نباشد، و قبل از خوابیدن "بسم الله" بگویید، و درها را ببندید؛ زیرا شیطان در بسته را باز نمی‌کند، همچنین "بسم الله" بگویید، و دهانه مشکتان را ببندید، و روی ظرف‌ها سرپوش بگذارید، اگر چه بطور کامل پوشیده نشوند، و چراغ‌هایتان را خاموش کنید».

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

۱- أبوداود با لفظ همین لفظ ۸۱/۲، والترمذی ۵۲۱/۵، ونگا: صحیح الجامع ۲۷۱/۴ شماره ۴۸۶۵.

۲- البخاری مع الفتح ۸۸/۱۰، و مسلم ۱۵۹۵/۳.